

Foaia Poporului

Prețul abonamentului:

Pe un an 2 fl. (4 coroane).
 Pe o jumătate de an 1 fl. (2 coroane).
 Pentru România 10 lei anual.
 Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Invitare de abonament.

În curînd se împlineste jumătatea dintâi a anului curent și „Foaia Poporului” intră în a doua jumătate din anul al VII-lea al vieței sale.

Credincioasă programului seu și menirei sale de a fi o fâclie luminătoare pentru talpa țrei, pentru țărani român, ea și va urmări mai departe scopul cu aceeași rîvnă, cu aceeași iubire și interesare pentru toate afacerile, pentru toate lipsele poporului nostru, ca și până acum.

Direcționea foilor noastre naționale nisund a face foaia tot mai bună, mai folositoare și mai corăspunzătoare trebuințelor poporului nostru, a angajat noue puteri lucrătoare la foaie, atât pentru partea economică, cât și pentru celelalte părți.

Astfel putem săgădui, că „Foaia Poporului” va fi pe zi ce merge tot mai bună și mai folositoare. Noi nu cruțăm nici o jertfă, ca să putem da cetitorilor nostri o foaie în adever bună și făcută anume pentru trebuințele lor, ear în schimb cerem să ni-se dea sprințul, chiar în măsură mai mare ca până acum.

Astfel deschidem nou abonament pentru „Foaia Poporului” pe jumătatea a doua a anului curent.

Ea va ești în aceeași mărime ca și până acum și împodobită cu frumoase ilustrații și cu prețul de până aci, și adeca:

FOIȚA.

E ușor la muiere,

sau fiește-care să-i îsprăvească lucrul seu.

(Urmare și fine).

Vârvara roșește toată, schimbă la față, și incremenetează vîzând pe Pavel aşa de posomorit ca nici-o dată. Totuși pentru aceea muierea i-a pus cina pe masă, și-l chiamă: »Vino bărbate dragă de cinează«. Pavel se pune la masă, și fără de a zice ceva cătră muiere, învîrte odată de două ori lingura prin blid și din mâncarea, care de altă dată îi plăcea mai bine, nici că gustă.

Vârvara stă ca înlemnită, neputînd nici gândi, că oare ce să intemplat cu bărbatul ei, nici nu îndrăznea să-l întrebe, că ce și-e Pavel, dragul meu? Eu, care toată ziua cu gândul la tine-s, eu, care afară de tine și Dumnezeu pe nimeni nu am pe pămînt, spune-mi că ce ai pătit, cu ce te-am supărat? Sau doară pismașul meu te-a îngîmpat, sau doară acuma m'ai urit, că nu-s aşa de frumoasă, ca și ceealaltă?

Apare în fiecare Dumineca

Pentru Austro-Ungaria.

Pe un an întreg . 2 fl. (4 coroane)

Pe o jum. de an . 1 fl. (2 coroane)

Pentru România.

Pe un an întreg . 10 lei.

Pe o jumătate de an . 5 lei.

Subscrissa administratie roagă pe toți prietenii și sprințitorii acestei foi, să o aboneze și să îndemne și pe alții să o aboneze. Prin aceasta fac un lucru bun și folositor, deoarece unde intră „Foaia Poporului”, intră lumina și despetarea.

Administrație

„Foi Poporului“.

Luminarea poporului.

II.

În numărul treiut am arătat, că noi nu prețuim îndestul școală și foile, cum fac alte popoare.

Acesta este un rău pentru noi și cauza trebuie să o căutăm în noi însine. Cât timp vom judeca așa, că nu-mi dau copilul la școală, că nu voi face din el filosof și că cum a trăit moșul și lata fără carte, va trăi și copilul meu, cât timp — zicem — vor dăinui la noi credințe de felul acesta, de rău nu vom scăpa.

E vorba, că de credințele acestea trebuie să ne lăpădăm, căci nu mai trăim în vremile, în cari au trăit moșii și părinții nostri.

Sare în sus Pavel ca mușcat de șerpe la cuvîntul »ceealaltă« — și în gura mare sbiară la muiere: da cum nu voiu fi eu necăjit, că până-ce eu toată ziua asud la câmp, tu te muști dela o umbră la alta, fără să văd ceva spor după tine la casa mea. E ușor muierii, în casă, iarna și vara își petrece timpul în minciuni și clevete fără de a arăta, că ea ce adaugă la casă. Ce lucru are o muiere acasă? umblă dela o vecină la alta în minciuni, se întinde ca moare ce rea dintr-un loc în altul, — strigă Pavel. Dară toată buba are leac, voiu pune eu capăt la toate.

Ca și vîforul de vară, să ridică nori grei, tună, fulgeră, trăsnește și în urmă plouă, apoi earashi în grabă să împrăștie norii, și earashi e sănin. Chiar așa să schimbă și față Vârvariei, din supărată să a facut veselă și a zis, după ce și-a șters lacrările de pe obraz: »Dacă numai acesta e necazul tău, bărbate, nu fi necăjit, că foarte ușor putem noi ajuta la bănuiala aceasta. Vezi, Pavel, tu astăzi ai cosit, eu măne mă duc să adun ce ai cosit tu, și vei rămâne acasă să te odihnești, și aceasta tot așa va merge până tu vei voi. Mă duc eu bucurios

INSEURATE
se primesc în biroul administrației (strada Poplăci nr. 15).
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Azi e vremea înaintării și cine nu e luminat cu mintea, nu poate merge înainte, ci dă îndărăt, rămâne în coadă la alții.

Cauza de frunte, că noi nu pricepem însemnatatea învățăturei este, că nu suntem destul de luminați, că învățatura n'a prins la noi rădăcini, așa că cetul de cărți și foi nu este o lipsă, ca la alte popoare. La popoarele culte țărani nu poate trăi fără să nu cetească barem o foaie și cărți folositoare; pentru el cetul este o lipsă, cum e bună-oară mâncarea. Aceasta e hrana trupului, cetul e hrana mintei și a sufletului.

La noi suntem mulți de oameni, (mai cu seamă din cei mai bătrâni), cari n'au umblat nici când la școală, ear' alții deși au fost la școală, s'au ales aproape cu nimic, parte că n'au umblat regulat, parte că după ce au ieșit din școală nu s'au îngrijit a se cultiva mai departe.

Se înțelege, că acești oameni nu știu prețuile învățătură, școala și cetul.

Trebue însă ca să-i luminăm și pe acestia și peste tot pe toți țărani noștri, prin ținerea de prelegeri sau conferențe sau mai respicat zis, prin școale de adulți sau pentru oameni mari.

Școala lătește cunoștințele între băieți, noi însă trebuie să punem la loc ceea-ce s'a neglijat în trecut și să lătim cultura și între oamenii mari.

Fără îndoială, una din cele mai bune căi pentru cultura poporului, e mijlocul școalelor de adulți (de oameni mari) întemeiate pentru antâia-oară în Franția, din îndemnul marelui istoric Victor Duruy.

să adun și tu rămâi acasă», și i-a împins blidul cu cina înaintea lui Pavel, care acumă n'a avut ce să facă, fără să apucă de cinat.

În ziori de ziua Vârvara a fost gata de ducă, și-a pus merinde, a luat furca și grebla și cu voe bună sta gata de pornit. Lui Pavel i-a spus ce are de făcut, și la pruncul din leagăn i-a dat un sărut. »Să-i luat remas bun dela bărbat și a plecat spre hotar.

Pavel astădată aflându-se usurat de gândurile sale și lucrul de câmp, și-a pus earashi capul pe perină și a durmit până era soarele sus, la prânzul cel mare, și atunci plânsul pruncului din leagăn l-a trezit. Spăiat sare în sus, se apucă a-și guguli pruncul și a-l mulțumi să nu plângă, dar' pruncul cu atâta plângere mai tare. Horește-i, flueră-i, dar' toate nu ajung nimic, și ca să-l poată liniști, apucă oala cu laptele nefert de aseara și-l îndoapă bine pruncul până tace. Dar' mai mare i-a fost necazul și rușinea, că până el a adurmit, ciurda satului a ieșit la câmp și »Ioana« lui nemulsă și flămîndă mugea în grajd; porcii gurlitau în cot, ca de mama focului, căt erau să risipească tot cotețul. Cloștele

Pentru acei cari nu știu ce sunt școlile de adulți spunem, că sunt niște școli, unde în timpul când nu e lucru se fac cursuri și se țin prelegeri instructive pentru oamenii cari nu știu carte.

În Franția, Eduard Petit, a publicat într-o carte nu de mult eșită o statistică a acestor școale în anul 1896—1897.

Din datele pe cari le arătam mai jos se va vedea căt de puternice rădăcini și ce frumoase rezultate dă această mișcare în Franția. În anul 1896—1897 s-au ținut în școalele statului 22.578 de cursuri de adulți; diferite societăți de cultură au ținut 5000 de cursuri și totalul conferențelor ținute la toate aceste cursuri e de 97.313.

Cred că nu e lipsă să mai adaogem ceva acestor numere, căci vorbesc singure. Dar' dacă acolo sunt oameni cari să interesează de popor, apoi și poporul să interesează de sine, căci Petit ne spune în statistica lui, că la aceste cursuri au luat parte 497.421 de bărbați și femei.

Pentru că să ajungi la o astfel de mișcare trebuie să ai oameni cu mult dor de neam, cari să-și înțeleagă rostul pe lume. Si Franția a fost dăruită cu astfel de oameni, cari nu cred niciodată că au prea mult de lucru și nici nu li-e greu să se scoboare în mijlocul mulțimii neștiutoare, pentru a-i da lumina mintei.

Stiți cine a predat în Franția aceste cursuri? Învățătorii și învățătoarele, cari în acel an au luat parte la aceste cursuri în număr de 33.000.

La noi încă s-au făcut unele mici începuturi prin conferențele poporale, cari s-au ținut anul acesta în câteva locuri, precum în Seliște, Orlat etc.

Ar trebui însă ca astfel de conferențe să se țină în toate părțile și regulat. Învățătorii și preoții sunt chemați cei dintâi a pune la cale astfel de conferențe, ceea-ce ar fi și spre folosul lor, căci un popor luminat este mai ușor de cârmuit și poate face lucruri bune și folositoare cu el.

Să nu se facă politică în aceste conferențe, ci să se facă cunoscute poporului lucruri din economie, istorie și geografie, explicare de legi etc., adecă lucruri folositoare lui.

cu pui, găștele cu rațele se băteau la olaltă, căt omorau puii unul după altul. Sare în ruptul capului Pavel pe toate să le măngăie, le adună în tindă și mănișos cum era — că l-a apucat somnul — în loc să le arunce gozuri de treaba lor, nebăgând de seamă le aruncă grăul ce ieri Vârvara l-a dires de sămănăt. Merge după aceea la porci, și sloboade la troacă, le dă de măncare și până măncă porcii ia șuștarul, pune apă în el și merge să mulgă pe Joiana. Îi pune iarbă în iesle, se sufără de muls, dar când mulge mai bine aude în casă un tipet mare, pune șuștarul jos, fugă că spăriat să vază de ce plângă pruncul în casă. Află cloșca în vîrful mesei cloncanind, pruncul sub leagăn zdrobit la obraz și plin de sânge, — bate în pâlnii și stă uimit, că ce să fie aceasta? Porcii au gătit măncarea din troacă și cotroleau prin tindă, unde după ușe cloceau câteva cloște, le-au alungat de pe cuiburi și porcii se îndopau cu ouăle de sub ele. Nu-și ridică pruncul de sub leagăn, nici bate cloșca de pe masă, ci apucă ce-i vine înainte, ruda de ciubă, care era de îndemâna, bate porcii afară, rupe ruda, apoi apucă o despădură de lemn,

Prin aceste cercul de vedere al poporului s-ar largi și pe neșimțite oamenii ar ajunge să știe prețul foloasele învențătărei și astfel și școala și cetiul.

Cei chemați ar fi bine să se pună la lucru, luminând în chipul acesta marea mulțime a poporului nostru.

Mărturisiri. În Deva a fost alegere de vicecomite. Și-a pus candidatura și un Român, dl Simionas. În conferență convocată de fișpanul comitatului, venind vorba despre dl Simionas și arătându-se că e cel mai harnic și cel mai calificat dintre aspiranți, un patriot s'a văzut silit să declare că: »de oare ce statul acesta e stat maghiar și trebuie să poarte pecetea maghiarismului, administrația unui comitat nu se poate concrede unui om, fie el ori căt de calificat și folositor, dacă acela nu e Maghiar!«

E bine să se știe.

CALE BUNĂ. Ciangăii, reîmpatriați la timpul, seu cu atâtă sgomot și alaiu, sunt pe cale a părăsi de nou patria mamă. Budapest Hirlap ii spune ministrului maghiar de agricultură, că dacă nu o știe încă, să o afle acum, dela el, că toti Ciangăii din Torontal, la număr cinci sute de familii, sunt gata ca încă în anul acesta să părăsească țeară și să meargă îndărăt, la Bucovina. Pricina? Guvernul maghiar după ce a lăsat pământurile statului în folosința Ciangăilor, douăzeci de ani, fără nici o plată, vine acum și cere, ca Ciangăii să rescumpere dela stat pământurile primele și să le plătească în rate anuale. Ciangăii însă nu vreau să plătească, pentru că pe ei nu i-a adus nimenei acasă ca să plătească! De aici amenințarea cu: ne ducem! Budapest Hirlap ii ia, firește, în apărare pe Ciangăii, nu pentru alta, dar „ce ar zice foile valah, sérbești și austriace dacă Ciangăii nostri ar merge îndărăt, la Bucovina“. Si de aceea, mai bine peardă statul, decât să se facă patrioții de rușine în fața noastră.

Curată socoteală — maghiară! Eas' noi ce să zicem alta decât: cale bună.

ȘCOALE DE STAT. Ziarele maghiare ne spun, că ministrul de finanțe va da ministrului dela culte și instrucțiune publică o sumă de nouăzeci și sese mii de florini, în scopul înființării școalelor de stat, cu limba de propunere maghiară, prin părțile Maramureșului. Locuitorii acestei părți de țară sunt Ruteni și Români, prin urmare, să vede scopul ridicării școalelor maghiare de stat în Maramureș.

svîrle după porci, mai eşit afară din minte de mânie. Numai după aceea merge la prunc, îl ridică, îl ia în brațe și să silește a-l măngăia. Cloșca până atunci a sburat de pe masă și a luat-o la sănătoasa.

Acum îi vine în minte, că a lăsat vaca de jumătate nemulsă, merge la grajd cu pruncul în brațe; când e în ușa grajdului vede șuștarul răsturnat, lapte ca în palmă, stă să-l lovească gută de necăjit. Grâu, ouă, pui și lapte, pagubă peste pagubă. Se înfurie Pavelul meu, pune pruncul jos, ia lopata și o măsură pe Joiana de-alungul și latul, până cade jos de pe picioare. Iși înhoalbă ochii biata Joiană gata să piară. Se spară și mai tare Pavel că și-a omorât vaca, văzându-o lătită pe podele și luptându-secu moartea, — fugă în pivniță cu un blid în mâna după otet, și abia învîrte odată cepul să sloboază otet din buglan — audă de nou un tipet din grajd a pruncului seu, care s'a spărat de Joiana, — că venindu-și în ori a voit să se ridice, și nu putea de funia cu care era legată de iesle. Se îmbucura Pavel, că earăși vede mișcând pe

Votul universal. În adunarea națională a Slovacilor, tinută la Modra, despre care am scris în nrul trecut, s'a luat, după o frumosă vorbire a lui Dr. Miloš Stefanovič, și la propunerea sa, următoarea hotărâre:

„Adunarea aflată de lipsă introduce rea votului secret universal la alegeri: stergerea instituției viriliștilor și decrearea prin lege, că notarii comunali nu pot să facă parte din congregațiile comitatene, cari sunt corporații de control pentru funcționarii comunali și comitatene!“

Propunerea a fost primită cu unanimitate și cu mare însoțire.

Spre a împedeca imigrarea în România a Ovrelor din Rusia și Galicia, ministerul de interne al României a adresat o circulară prefectilor, invitându-i să facă cel mai riguros control asupra străinilor, cari vin în față. Urășenii se bucură că s-a întors în țară, iz frica înțelea a Năsăib și sună suob să nu sună într-o cale.

Din Seliște.

Frumosul orașel românesc Seliștea se pregătește pentru primirea unei însoțiri culturale fruntașe a noastră, a Societăței pentru fond de teatru român, care se va întruni acolo în 30 Iulie și zilele următoare.

»Tribuna« publică o scrisoare privitoare la pregătirile acestei. Se spune în ea, că fruntașii din Seliște primesc cu mare bucurie întrunirea societății teatrale în mijlocul lor și s'au îngrijit ca cu acest prilej să se facă sărbări și petreceri frumoase și în veselitoare. Apoi scrisoarea continuă astfel:

Din bogatul program al sărbărilor, care se va publica în zilele acestea, spun că cu acest prilej se va aranja o expoziție, în care se va așeza pe lângă obiectele ce se țin din industria de casă a Seliștenilor și grupuri cari să reprezinte frumosul și renumitul port seliștenesc din timpurile cele mai vechi posibile până azi. Se va aranja o petrecere mare poporala, spre a se putea cunoaște jocurile și vioiciunea poporului din acest ținut curat românesc.

Dorim să vedem în mijlocul nostru din acest prilej frații de ai nostri de pretutindenea, asigurându-i că îi vom primi cu frăjească dragoste și ospitalitate și se vor reîntoarce dela noi cu dulci, frumoase, dar' mai presus de toate cu adevărat... românești amintiri!

E rîndul acum al onoratei inteligențe române din comunele vecine și orașele învecinate, să ne dea mâna de ajutor, ca frumosul plan de sărbări ce l-am făcut, să-l și putem duce în deplinire, într'un chip vrednic de onoarea

Joiana, o ajutoră dindărăt, o pune în picioare, o netezăște, o freacă cu otet și îi umple ieslea cu fén, și o îndeamnă: »mâncă Joiană mâncă, scumpa mea, că altul până eu trăesc nu-ți fac nici un rău«.

Ia pruncul în brațe și șuștarul gol, ese din grajd, și din nou i-se sue părul în vîrful capului; porcii cari i-a fost scos din tindă, s'a virit în grădină de legumi, și scurmară la straturile cu legumi de un capăt. Pune pruncul jos în mijlocul ogrăzei, sare în grădină, aleargă după porci — morcovii, pătrunjeli, ceapă, țeler și tot ce a fost în straturi toate erau securmate. De nou apucă o draniță de lemn, dă după porci, îi rupe la unul piciorul, pe altul îl deselează și aşa îi scoate din grădină afară.

Pruncul între acastea doarme dus la soare, și numai atunci s'a trezit, când tatăl seu l-a luat în brațe ca să-l ducă în casă. — Însă pruncul gême, plângă, se vaietă, e ferbinte ca focul, e bolnav greu. — Îl pune în pat, îl gugulește, dar' pruncul nu tace, e tot mai rău. —

noastră de popor românesc în *massă compactă* în aceste părți.

Ne va face mare bucurie și tuturor cinsti, dacă nu va fi sat din apropiere și până la mare depărtare, care să nu fi fost reprezentat la această adunare prin preotul, învățătorul, notarul și primarul seu, însotiti de cel puțin doi-trei tineri inteligenți și fruntași din comună!

Așa să fie!

DIN BUCOVINA.

În Bucovina prigonirile ocârmuirei continuă împotriva Românilor și a foilor naționale, îndeosebi a »Patriei«. La această vrednică foaia să facă a treisprezecea-oară confiscare. Confiscarea se face așa, că poliștii, înainte de a se tipări foaia, opresc tipărirea articolilor (sau a unor părți), cari sunt suprători pentru stăpânire sau îi desvălesc căloșile. Astfel locul lor rămâne alb, tipărindu-se celealte părți ale foii. Astfel de lucruri pune la cale guvernatorul terei, baronul Bourguignon, se zice, că mărios foc pe Români de când cu treacerea Regelui României Carol I. prin Bucovina, când, după părerea lui guvernator, Români bucovineni au primit pe Regele Carol prea prietenește, *prea românește...*

Dar' toată munca baronului Bourguignon este zădarnică. Coloanele albe din »Patria« vorbesc mai elovent decât articoli cei mai vehemenți și toată lumea înțelege, ce se petrece în Cernăuți.

Dacă bar. Bourguignon vrea să-și dea seama de indignația, ce o provoacă prin aceste fapte rele, n'are decât să privească ce se petrece între Români din Bucovina.

Nici-când conștiția națională a conaționalilor nostri din vechea provință moldovenească n'a fost mai greu încercată, dar' și voința lor de a resista în numele tradițiunilor, a legei și a limbei, nu a fost nici-când mai tare.

Indignație adânească a cuprins până și pe femeile române, cari din fire sunt calme și cari nici-când nu s'au amestecat în politică. Toate damele române poartă o cocardă în colori naționale, ca semn de demonstrație în contra prigonitorului. Cât despre bărbați, se poate zice, sunt toți în picioare. Adevărată mișcare națională abia acum a început în Bucovina. Sunt siguri, că ea va fi rodnică și că oamenii interesați din loc sau venetici nu vor mai semăna neîntelgere și nemulțumire între frați.

Atunci să vine în minte, că ar fi bine să-l frece pe cap cu oțet. Merge în pivniță, și earashi dă de altă pagubă. A uitat buglanul cu oțetul destupat, când a fugit la vacă, și tot oțetul a curs din buglan afară.

Aceasta și toate celealte pagube le-ar fi suferit, dar' ce va zice muierea pe seară când va veni acasă și-și va afla pruncul gemend, morbos. — Si s'a remășit, că numai de ar veni muierea cât de îngribă acasă, această nebunie altul nu o va face în toată viața lui, — adecă să rămână el acasă, și să se amestece în lucru muierei. Lasă, — zice el întru sine, — șeadă muierea acasă, are ea destul de lucru cu cele ce-s pe lângă casă; ear' bărbatul ducă și rindului în camp, că campul e al lui.

Si când se frâmânta Pavel cu cugetele acestea, eată Vârvara intră în casă. Am avut presimț, zice ea, că ceva rău e pe acasă și de aceea am fost neînștită și înainte de vreme m'am păzit să viu acasă. Pavel și-a imbrătașat muierea, văzându-o că intră în casă, și și-a povestit pătaniile de peste zi din

Adeca dl guvernator face ca Români bucovineni să fie și mai mari naționaliști și să lupte pentru drepturile lor.

Sicanele acestea au îndemnat pe fruntași români din Bucovina să se plângă ministrului lor de justiție. O deputație, compusă din d-nii Eudoxiu Bar, de Hormuzachi, Dr. Ioan Turcan și Iancu cav. de Flondor s'a prezentat la Dr. Ruber, ministrul de justiție și a protestat în contra neîntreruptelor confiscări ale „Patriei“. Dlui ministru i-s'au dat toți numerii confiscați din „Patria“. Primirea deputației a fost afabilă.

În sfîrșit mai amintim, că domnișoarele române pentru purtarea demonstrativă a tricolorului român, au primit dela tinerimea universitară română din Viena următoarea telegramă:

»Exprimăm entuziasmul apărătoare ale demnității naționale vecinice conștie de chemarea lor. sentimentele de admirăriune și de iubire frâtească.

Trăească viitoarele matrone ale romanismului!«

DIN LUME.

Mișcări de răscoală în Belgia.

În Bruxelles, capitala Belgiei s'a iscat săptămâna trecută o răscoală formală, care a ținut mai multe zile. Răscoală au făcut-o socialiști, în legătură cu liberalii și radicalii și a fost îndreptată împotriva ocârmuirei, care e clericală.

Cauza este că ocârmuirea care are majoritate în dietă, a voit să facă o *lege de alegere* de deputați, care stângenează pe socialiști și liberali. Legea era să se desbată în dietă în 5 Iulie c. Deputații socialiști s'au hotărât să o impedeze cu ori-ce preț și au atacat în dietă pe clericali. S'a născut în urmă o bătăie mare între deputați. Apoi au urmat turburări pe ulițe. S'au ținut adunări la cari au luat parte mii de oameni, protestând împotriva proiectului. Mănia lor este îndreptată împotriva ministrului-president Van den Peerenboom și chiar a regelui. De aceea strigau pe ulițe: »Jos cu regele. Trăească republică«. Multimea a venit la ciocnire cu poliția și gendarmii. S'au iscat bătăi în mai multe locuri; gendarmii au folosit armele, dar' și din multime au pușcat. Astfel au fost răniți foarte mulți.

Guvernul spăriat de răscoală, care era să se incinge în întreagă teara, s'a hotărât să aminte desbaterea proiectului și se poate că îl va retrage de tot. So-

fir în păr, la cari Vârvara tot mereu îi repetă: »Vezi, Pavale, vezi. — »Văd, Vârvara, văd, îi răspunse Pavel, lasă să meargă toate lucrurile la casa noastră ca și mai nainte.

Tu și-i îsprăvește lucrurile tale acasă ca și mai nainte, că tu mai mult lucru ai acasă, decât eu la câmp, — tu nu ai pătit de când suntem noi la olaltă ce am pătit eu într'o singură zi. — Al meu e câmpul, a ta e casa. — Si nosocotind la pagubele de peste zi, Vârvara numai zimbă, și zicea »vezi, Pavale, vezi«. Dar' zimbă cu mamă-sa și Păvăluc, că grija de morb-nu a fost aşa mare, precum cugeta tatăl seu. Numai niște strânsuri a avut de laptele nefert ce i-l-a dat tatăl seu dimineață.

Si din ziua aceasta pacea și iubirea earashi a fost între Pavel și Vârvara ca și mai nainte, și altul în viața lui nici-când nu i-a aruncat Pavel la muierea sa Vârvara: »E ușor la muiere.«

Ivan Bochiș, preot.

cialistii o cer aceasta din urmă. Ei de ocamdată au învins și astfel s'au liniștit, așteptând împlinirea făgăduielei. Stirile mai noue vestesc, că dacă făgăduielile și declarațiile guvernului nu vor fi multumitoare, opoziția va continua obstrucția în cameră și demonstrațiile vor începe de nou. 65.000 de muncitori din Brucselă și 120.000 de băieși din provință se vor pune în grevă, dacă guvernul va prezenta de nou proiectul electoral, chiar și modificat.

Primarii din Bruxelles, Anvers, Gent și Liège au fost în audiență la regele și au declarat, că dacă nu se retrage proiectul de lege, ei nu garantează că vor pute susține ordinea.

Primarul din Bruxelles a descris regelui situația în colori reale, arătând și pericolul, ce amenință monarchia și dinastia. Regele a fost surprins de cunțele sincere ale primarului.

Turburările în Spania.

Turburările în Spania continuă. În Barcelona a fost conflict între demonstranți și poliție, au fost răniți 30 de înși.

În Valencia asemenea a fost silită poliția și milicia a face us de arme, rănnind pe mai mulți. În unele străzi s'au ridicat baricade, cari însă au fost demolate de către milicia.

Ministrul de răsboiu, în înțelegere cu prim-ministrul a declarat, că e aplicat din motive de economisare a scării numărul armatei la 80.000, în loc de 108.000 că era planuit.

SCRISORI.

Sfântirea bisericei din Teocul-de-sus.

Teocul-de-sus, 30 Iunie c.

Sfântirea bisericei din comuna noastră Teocul-de-sus s'a făcut în 25 I. c.

Pe lângă tot timpul nepriincios din zilele de mai nainte, cari au reținut acasă mulți doritori de a lua parte la acest act, în ziua sfântărei — o zi frumoasă și sănătă — pe toate drumurile ce vin spre comună, des de dimineață curgea multimea, inteligență și popor.

A fost de față și dl preposit **Ioan Papu** din Gherla, care cu rara-i elo- cință a mișcat inimile ascultătorilor până la lacrămi și căruia și aducem mulțumită și pe calea aceasta. Apoi aducem mulțumită tuturor binefăcătorilor și participanților și în special următorilor domni cari au suprasolvit la petrecerea aranjată cu această ocasiune:

Ioan Chintoan, preot 2 fl. Nicolau Gliga, preot 2 fl. Alex. Pop, preot 1 fl. Dionisiu Deac, preot 50 cr. Sabin Coroian, protopop 40 cr. Ioan Melian, preot 4 fl. Jakabázy Daniel, mare proprietar 50 cr. Ioan Murășan, preot 1 fl. Daniil Aluaș, preot 50 cr. Teodor Brehan, preot 50 cr.

Abstragând dela multimea binefăcătorilor, a căror nume — fiind multe — nu le amintim, nu putem să nu aducem mulțumită surorilor Maria și Teodora Coroian din București, cari au gătit anume pentru actul sfântărei trei zdveri de atlas roza cu cruci de sârmă de argint — având inscripția: »Maria și Teodora Coroian, București, 1899«.

Traian Deac, **Zacharie Coroianu**, preot, prim. curator.

O sărbătoare militară a unui batalion românesc.

Sibiu, 1 Iulie c.

În 27 Iunie n. a avut bat. de vînători nr. 28 staționat în Sibiu o îndoială sărbătoare: 40 de ani împliniți dela înființarea batalionului, care să recrutează din ținutul Caransebeșului și memorabilă zi de 26 Iunie 1866, în care batalionul s'a distins cu bravură în căstigarea bătăliei dela Trautenau.

Sărbările s'au început încă în 26 Iunie cu tragerea la țintă, care, deși a fost timpul ploios, a reușit spre mulțumirea tuturor. Au fost țintași peste 100 de ficiori, ear' »crai« al lor a fost numit vînătorul *Pavel Avram*, de naștere din comuna *Slatina*, căruia, ca cel mai bun țintăș, i-s'a dat *ciucuri de aur*. Dintre oficeri a căstigat premiul prim dl loc. *Klempa*, ear' al doilea, ținta cu revolverul, dl căpitan *Soretroi*.

În 27 la 9 ore a. m. ești întreg batalionul în paradă în curtea casarmei foarte frumos și cu gust împodobită, condus de dl căpitan *Hoch*. După ce se făcă raportul lui comandant *Szeiff*, major, se anunță sosirea generalitathei în frunte cu Excl. Sa dl divisioner *Cerri* și a lui general *Proschinger*. Toate în rînd fiind se făcură rugăciuni mai ales pentru cei răposați și se ținu ficiorilor o vorbire în limba germană. Vorbirea festivă românește o ținu dl preot militar gr.-or. *Ioan Broju*, care a fost anume invitat spre acest scop. Când dînsul se suia pe tribuna din fața trupelor se comanda: »Habt Acht«. Efectul vorbirei a fost fermecător, încât la urmă, când dl preot apelează la ficiori să se arate totdeauna vrednici de numele glorios al părinților lor și aminti numele Maiestăței Sale, întreg batalionul erupse în urale: »Să trăească!«! Dl preot fu călduros felicitat din toate părțile. Enthusiasmul soldaților a fost la culme. După aceasta se ținu și defilarea în ordine exemplară.

La 12 ore să dete prânz mai gustos și de sărbătoare soldaților, ear' seara la cină căpătară și beuturi bune. La 1 oră a fost prânz festiv, la care dl comandant de corp Exec. Sa *F. Z. M. Probst* ținu o cuvântare pentru Maj. Sa și apoi pentru bravul batalion; dînsului fi răspunse dl comandant al batalionului.

La 4 ore toți onorațiorii și oficerii trupei se coborîră în curte, unde au început petrecerile soldaților. Sirul petrecerilor s'a deschis cu jocul nostru național »Călușerul«, care a fost minunat jucat de 13 ficiori din batalion în haine frumoase de călușeri. Jocul acesta frumos într'atâta a fermecat pe privitorii, încât a trebuit să fie de mai multe ori repetat.

»Călușerul« a fost jucat din partea următorilor voiniți vînători din batalion:

Nicolae Stoica din Sibiu, ca vătaf. *Dimitrie Tulcan* din Șicla. *Serafin Cocora* din Ciudanovița. *Ioan Părău* din Brebul. *Stefan Gurgu* din Ilava. *Petru Pislea* din Bozovici. *Sidor Demeter* din Lugoj. *Zacharia Șuveț* din Priliș. *Toma Adega* din Cuciș. *George Vințan* din Pecica. *Constantin Schintie* din Moldova-nouă. *Adam Dehelean* din Minic și *Todor Dragoș* din Pecica.

Sărbările s'au încheiat, cu desvelirea bustului Maj. Sale, în jurul căruia

erau adunați soldați de toate armele, încât se formase un mare tablou. Desvelirea o a anunțat dl locot. *Dumitru de Herbay* cu: »Să trăească Maj. Sa! Soldații au sărit din toate părțile și au salutat bustul, asemenea și întreg publicul de față, ear' musica a intonat »imnul poporului«. Dl de Herbay, care are parte la leul la aceste sărbări a fost călduros felicitat. De altfel toți domnii oficeri au contribuit cu sărgintă la reușita acestor festivități, îndeosebi însă amintim pe dl loc. *Mathiae*. Atât înainte de prânz, cât și la petrecerile ficiorilor a luat parte și o cunună frumoasă de dame. Onorațiorii s'au depărtat pe la 6 ore între aclamațiuni insuflețitoare, după care s'au început jocuri foarte animate românești, care au durat până către orele 9 seara.

Petrecerea sodalilor din Turda.

— 20 Iunie n.

Sunt abia câteva luni de când sodali români din Turda au început să dea semn de viață, prima-oară printr-o reușită petrecere, apoi prin voință tare de a se constituă într-o Reuniune și sunt pe cea mai bună cale a realisa și această ferbinte dorire a lor, întrucât li-a succes a căstiga de președinte pe tinérul advacat Dr. *E. Pătăcean*, ear' statutele primele în o adunare generală sunt pe cale de a fi asternute spre aprobare.

Si eată că deja puterea de viață, forța socială a clasei de mijloc din Turda ne procură o nouă și neașteptată surprindere: o frumoasă producție literară cu teatrul și cu joc în ziua a două de sfintele Rosalii. Un frumos public din Turda (a luat parte întreaga inteligență), din jur, ba și din depărtări, care a grăbit la petrecere, a versat numai insuflețire și dor de noue munci în inițiile bravilor nostri meseriași.

E laudabilă partea activă ce a avut-o inteligență respective tineretul român din Turda la producția care a premiers petrecerei.

Producția, care a succes peste așteptare, a fost deschisă prin un cuvânt al președintelui Dr. *E. Pătăcean*, desvoltând frumoase și înalte idei despre rolul clasei meseriașilor la noi Români.

A urmat prologul făcut la biblioteca teatrală de dl *I. Vulcan*. E de însemnat, că deja cu ocazia aceasta se proiectase un teatrul de diletanți, a rămas însă din cauza surțimei timpului.

Prologul acesta drăguț a fost astfel într'adevăr ca un »prolog« la o viitoare petrecere, unde a bună-seamă se va reprezenta și o piesă teatrală.

Așa cum a fost, a plăcut foarte mult, mai ales tabloul final, unde întreg personalul de pe bină, poetul, moșneagul, doamne, domni, tăranci și călușerii joacă hora pe lângă un foc bengalic. Publicul a aplaudat frenetic.

Un punct de forță a fost declamația d-șoarei *Augusta Vlăduț*, bine cunoscută ca o bună declamatoare. Cu voce dulce și emoționată a interpretat corect frumoasa »Rugămintea din urmă« a lui Coșbuc. Toți au rămas încântați.

Dl *V. Moldovan*, cand, de adv. a ținut apoi o conferință liberă cu sujet istoric, făcând în legătură cu poesia »Sentinela română« un tablou despre cele 3 veacuri dintâi din viața poporului român, arătând cum și din ce elemente s'a format limba și naționalitatea română.

Lucrarea, făcută cu un bogat fond național și predată cu căldură, a plăcut mult. A urmat un punct nu mai puțin bine succes, cu toate că 'l-au predat doi

sodalii tineri, cari până acum nu au avut nici-o dată ocazia să se producă în public românește. Am admirat mai des pe unul din ei, care cu toate că nici limba nu o posede bine, căci a învățat-o numai de câteva luni, și-a predat destul de bine rolul din dialogul »Tatăl și fiul«, unde se îndeamnă Români la imbrătoșarea meseriailor.

Punctul final justifică zicala nemțească, că »dacă finea e bună, totul a fost bun«.

Dl *Victor Bugner*, jurist, a declarat cu multă iștețime anecdota lui Sperantă »Tiganii la bătălie«, producând ris general.

După producție a urmat joc insuflețit. Îți era mai mare drag să vezi jucând câteva Ardelene sprintene inteligență alătura cu meseriași și cu tărâimea.

În paușă la masa comună a urmat o frumoasă serie de toaste. Amințesc în treacăt cuvântul de multumită cătră public a președintelui Dr. *Pătăcean*, frumoasa vorbire pentru tinerime a reverendisimului protopop *Codarcea*, cuvânturile tinerești și insuflețite a dlor *V. Moldovan*, candidat de avocat, *Emil Sabo*, candidat de profesor, *George Pătăcean*, student jurist și alții.

Rezultatul petrecerei e un căstig curat de 40 fl. pentru fondul Reuniunii meseriașilor, îndestulirea și suvenirul ce și-l-au dus cu toții de a-si fi petrecut o seară plăcută, și ceea-ce e mai însemnat, o satisfacție și recompensă dată bravilor meseriași pentru zelul lor și îndemn la lueru și pe viitor.

Nu pot să încheiu înainte de a nu aminti meritul special al bravilor meseriași *Lupu*, *Urcanu* și *Bologa*, cari s'au ostenit mai mult într-un bunul succes al petrecerei, și pe simpaticul învățător *S. Poruț*, neîntrecutul vătav de călușeri.

Să auzim de bine și pe viitor. **Raportor.**

Vasile Alexandri.

— Vezi ilustrația.

Ilustrația de pe foaia de alătura ne înfățișează portretul dulcelui nostru poet, reșosat acum de câțiva ani, *Vasile Alexandri*.

Cine nu cunoaște acest nume și cine n'a cedit barem ceva din multele scrierile ale lui *Alexandri*? Căci *Alexandri* a scris mult și frumos, într-o limbă dulce și verde românească. A scris bucați în prosă, apoi piese teatrale, dintre care unele se joacă și azi și multe și felurite poesii (versuri). Dintre acestea însemnăm, ca mai poporale, legende populare, poesii eroice (de vitejie), pasteluri, în care se descrie viața și lucrul dela câmp, dela țeară etc.

Alexandri a văzut în viață lui renașcând România, două țările (Muntenia și Moldova) unindu-se și în sfîrșit proclamându-se de țeară neatîrnătă, de regat. La aceasta România a ajuns prin vitejia fiilor sei, dovedită în răsboiul cu Turci la 1877/8.

Pe bătrânu poet 'l-au insuflețit atât de mult faptele vitejești ale tinerei oaste române, încât a scris mai multe poesii foarte frumoase, privitoare la lupte și la vitejii luptători. Între acestea »Peneș Curcanul« și alții.

Încântat de faptele vitejești, în o poesie a sa zice:

»Mi-am văzut visul cu ochii, de-acum pot să mor ferice: Astăzi lumea ne cunoaște, Român zice, viteaz zice.

Alexandri a murit la 1890.

PARTEA ECONOMICA.

Facerea fénului.

Cu privire la facerea fénului avem să ne însemnăm două lucruri mai însemnante și anume: timpul când trebuie să cosim și modul cum să uscăm fénul sau mai bine zis iarba cosită.

Ce se ține de timpul cositului, trebuie să avem de grijă la aceea recerintă, ca iarba să o cosim numai atunci, când e deplin crescută, căci de o vom cosi prea de timpuriu, atunci fénul scade de tot și rămâne foarte puțin. Iarba e crescută atunci când e destul de deasă și crescută, când ierburile care înfloresc își arată florile lor, ear' cele spicoase încep a-și arăta semența lor la spice. În grădini, pe lunci și șesuri se cosește »când iarba e în deplină floare«, cum se mai zice, ear' pe dealuri și munti se cosește ceva mai târziu, fiindcă pe acolo iarba crește mai încet și se face cu totul altă iarbă ca pe șesuri. Iarba trebuie cosită în deplină floare și pentru aceea, că apucând să se desvoalte și coacă semența ei, toată materia nutritoare din fir și frunze, se contrage în aceea pentru a crește și coace.

Dacă nu cosim iarba la timpul ei, atunci semența se coace, firul îmbrețânește și se scutură frunzele de pe el, aşa că acela rămâne în parte golas. Asemenea fén apoi nu are un preț mai mare la nutrirea vitelor, decât păiele unor semenături.

Tot așa se întâmplă și dacă cosim iarba pe un timp schimbăcios sau plăios. Apa de ploaie spălă materia nutritoare și o parte a frunzelor de pe cotoare, o parte din acele frunze se mai scutură prin deasă întindere și strîngere a fénului, pe lângă aceasta se mai și îngrește și mucezește, așa că un fén plouat de multe ori e mai râu și decât păiele de rînd.

Așa stând lucrul, este prea natural, ca totdeauna când cosim să pândim după timp frumos, căci când nu e timp de fén, atunci, după cum zic și economii nostri: »omul îl plătește cu tinsul și strînsul«.

Cositul ierbei se poate face cu coasa și cu mașina de cosit. Cu aceasta de pe urmă nu se poate cosi peste tot locul, ci numai pe locurile oable, unde nu sunt mușinoae și gropi și se cosește cu ea mai cu seamă ierburile semenate, cum sunt: trifoiul, luțerna, măzărilea și a. Cositul cu mașina se deprinde mai cu seamă în economiile cele mari, fiindcă se vine ceva mai ieftin decât cel cu mâna. În economiile mai mici, cositul cu mașina nu se plătește, fiindcă se vine prea scump.

Cositul cu coasa se poate face peste tot locul. Mai ușor și mai cu spor se face și cu aceasta pe locuri oable și dacă iarba nu este încurcată sau căzută. Pe asemenea locuri un cosăș harnic cu o coasă bună, poate să cosească pe zi câte două cară mari de fén.

După ce iarba s'a cosit, se începe uscatul fénului. Mai întâi se tind brezdele (pologii), apoi pe la ameazi se întoarce fénul și pe seară se adună în niște căpițe mai mici. Dacă vom să facem un fén verde, frumos, atunci nu-l lăsăm ca să-l ajungă măcar rouă, ci tot ce se cosește până la ameazi se întoarce și pe seară se adună, pentru a se tinde din nou în ziua următoare.

La uscatul trifoiului lucrul merge mai greu, de oare ce cum sunt firele lui mai groase și pline de must, se uscă mai anevoie. De aceea el se lasă după coasă o zi două în brezde, apoi se întoarce și pe unde sunt capre de lemn se în-

turi mai mici se poate rupe ușor. Cerarea aceasta de pe urmă nu se poate face la toate speciile de fén, de oare ce fénul provenit dela ierburile spicoase, cum sunt cele de pe lunci, chiar și atunci când e deplin uscat nu se prea poate rupe.

Fénul deplin uscat se strînge în niște căpițe (furcitură) mai mari, de unde apoi se încarcă pe cară, se transportă la locul hotărît pentru el și acolo se așeză în clăi mai mari sau șoproane (șopuri-poduri).

I. Georgescu.

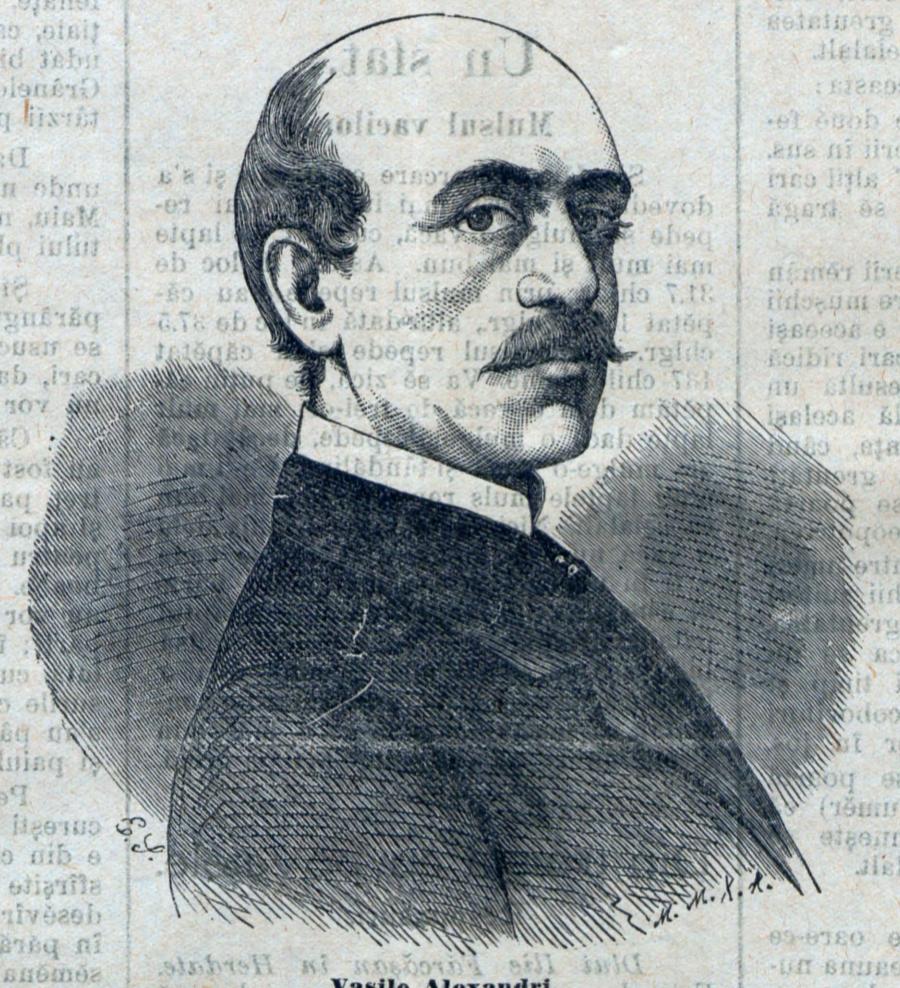
Poamele vermenioase.

Ca mai toate productele economice de câmp și de grădină, așa și unele din poame sunt supuse la mai multe boale. Între aceste boale cea mai însemnată pentru mere, pere, prune și cireșe este vermenioșarea. Aceasta se face de niște vermuleți sau larve (omide), care intră în poame, parte pe când acestea sunt încă în ajun de a se forma, parte pe când sunt deja formate.

Vermuleții sau molile numite se prăsesc dela niște fluturi și trec ca toate insectele prin așa numita metamorfosă (schimbare) și așa: din ouă se fac omide, din acestea coconi (nimfe) ear' din acestea după 14 zile ese fluturul în toată forma lui. Vermele acesta intrând în poame rămâne acolo câte două luni de zile, până ce așa desvoltat de ajuns, atunci când îi vine timpul ca să se schimbe în nimfă, ese din poamă și sau toarce un fel de tort ca paianginul, cu care se acață de o creangă a pomului, sau se ascunde sub scoarța acestuia și acolo stă câte 14 zile, până ce așa se schimbă în fluture. Unii din fluturii acestia se ivesc deja prin Maiu și Iunie, alții însă numai prin August și Septembrie. Cei dințaii pun ouă de vară, ear' cei de al doilea de iarnă, care așa ierneză cu poamele prin pivniță, sau pe frunzele și în scoarța pomilor și numai în primăvara următoare se desvoală din ouă de se fac omide sau vermi.

Pentru a ne feri de acest neajuns în cultivarea poamelor, sunt mai multe mijloace.

Cel mai bun mijloc de stîrpire în contra acestor vermi este acela de a nu băga toamna nici-o dată poame vermenioase în pivniță, ci mai bine este de a le scutura și a le da la porci, de a culege pestele iarnă și primăvară toate frunzele de pe pomi către le vedem rămase aninate pe crengile acelora și de a unge cu var și gaz bine toamna scoarța pomilor mai bătrâni. În modul acesta și dacă nu-i putem stîrpă de tot, totuși se stîrpesc partea cea mai mare din ei.

Vasile Alecsandri.

îndre pe acelea, ear' unde nu sunt se uscă pe pămînt, ca și celalalt fén. Strînsul fénului de trifoiu totdeauna trebuie să se facă dimineață sau seara, căci de nu, se scutură toate frunzele de pe firele lui. De altcum atât fénul de trifoiu, că și cel de luțernă în stare uscată fiind prea cofotos, se întrebunează mai mult ca nutreț verde.

După ce fénul s'a strîns în ziua primă în modul mai sus arătat, a două zi se întinde din nou, după ce s'a ridicat soarele și s'a dus rouă. Peste zi se întoarce apoi de mai multe ori, ear' seara se strîngе gata. Când nu ar fi tocmai gata, se mai întinde puțin și în ziua următoare.

Fénul este deplin uscat atunci, când strîns în căpițe, nu se mai întoarce, când dacă bagă mâna în acelea cătră mijloc, o scoți plină de praf și alte foite mereunte scuturate pe ea, ear' făcut sucii-

Un obiceiu.

Despre obiceiul de a purta greutăjile pe cap sau pe umeri, în o foaie din România ceteam următoarele lucruri vrednice de luat în seamă: Pe lângă obiceiul, pe care îl au femeile, de a purta greutăjile pe cap, mai este foarte răspândit obiceiul de a se purta greutăjile pe umăr.

Bărbătii, mai ales, poartă pe umăr toate greutăjile acelea, cari sunt mai greu de adus în mână, sau acelea cari nu se pot aduce pe spate.

În unele părți ale țării femeile poartă pe umăr donițele cu apă, cu coibilită. Obiceiul acesta e rău, și e rău pentru același cuvânt, pentru care e bun obiceiul de a se purta greutăjile pe cap.

Și într'un cas și în altul, adeca și în casul când se poartă greutăjile pe cap, și în casul când se poartă greutăjile pe umăr, e vorba de obicinuința mușchilor de a fi într-o anumită poziție unele părți ale corpului. Pe când însă o greutate purtată adeseori pe cap, obicinuște mușchii șirei spinărei să fiină dreaptă în timpul mersului șira spinărei, de unde, ca urmare un mers frumos și mișcări libere și usoare, — o greutate purtată pe umăr are urmări rele, căci obicinuște umărul care poartă greutatea să rămână mai ridicat decât celalalt.

Eată cum se întemplieră aceasta:

Mușchii umărului sunt de două feluri, unii servesc să ridice umerii în sus. Aceștia se numesc suitori, iar alții cari se numesc scoboritori, servesc să tragă umerii în jos.

În casurile obicinuite umerii rămân drepti, pentru că puterea cu care mușchii scoboritori trag umerii în jos, e aceeași cu puterea mușchilor suitori, cari ridică umerii în sus. Din aceasta rezultă un fel de cumpenire. Se întemplieră același lucru, ce se întemplieră cu balanță, când în amândouă cumpenile sunt greutăjii egale. Tot asemenea e când se poartă pe amândoi umerii greutăjii deopotrivă.

Când însă numai unul dintre umeri poartă greutatea, atunci mușchii suitorii ai acestuia, ai umărului cu greutatea, ridică umărul în sus, pentru că să nu strice cumpenirea. În același timp și pentru același cuvânt, mușchii scoboritori ai umărului liber trag de umăr în jos.

De aici rezultă (când se poartă adeseori greutăjii pe același umăr) că umărul cu greutatea se obicinuște să rămână mai ridicat decât celalalt.

Și asta e rău și e urât.

Se poate zice însă, că de oarece greutăjile nu se poartă întotdeauna numai pe un umăr, răul nu e așa de mare. Aceasta e adevărat, căci de ar fi altfel, atunci urmările rele ale acestui obicei ar fi fost atât de mari, că să fie atras de mult luarea aminte asupra lui și să fie căutat să i se pună pedezi. Să nu se credă însă, că răul e de tot nestrictator, așa încât să poată fi trecut cu vederea. Și eată pentru ce: Se știe, că o lucrare, cu cât e mai de multe ori făcută în același fel, cu atât obicinuște organele cari o exercită, să o facă mai cu ușurință și mai bine. Faptul acestuia se datorează puterea mai mare a brațului drept și ușurința de a face ori-ce mișcări mai bine și mai repede, decât cu brațul stâng.

Tot faptului acestuia se datorează desvoltarea mai mare a mânei drepte și chiar a piciorului drept.

Și apoi chiar cuvântul „îndemânare” nu se întrebunează oare pentru a arăta ușurința de a se face unele lucruri mai repede și mai bine într-un anumit fel, decât în altul?

Același lucru se întemplieră și în casul nostru. După ce s'a purtat de câteva ori o greutate pe un umăr, din chiar faptul acesta rezultă un fel de înlesnire, un fel de învețare de a se purta greu-

tatea tot pe umărul pe care să a mai purtat, pentru că e mai ușor, mai la „îndemână”.

Și eată deci, că deși nimic nu ne oprește, ca să purtăm greutăjile când pe un umăr, când pe altul, totuși pentru că ne vine „mai la îndemână” așa, din cauza obicinuștei, ne deprindem cu obiceiul acesta, care aduce realele de cari vorbirăm.

Din cele ce spuserăm am pute trage următoarele învețături:

1. Sunt unii oameni, cari au mersul urit, sau prea apelat înainte, sau prea pe spate.

Cusurul acesta al mersului s'ar putea îndrepta, silind pe cei ce merg urit să poarte greutăjii mici pe cap.

2. Pentru că cunoaștem răul, care ne vine din obiceiul de a se purta greutăjii numai pe un umăr, să căutăm să îndreptăm răul, purtând greutăjile când pe un umăr, când pe altul, cu toate că ni-ar veni mai ușor altfel.

Și dacă cunoaștem oameni, cari cine știe din ce împrejurări, au un umăr mai ridicat decât altul, să-i învețăm să poarte greutăjii pe umărul cel coborât.

I. Voitescu.

Un sfat.

Mulsul vacilor.

S'a făcut încercare cu 9 vaci și să dovedești, că cu cât mai iute și mai repede se mulge o vacă, cu atât dă lapte mai mult și mai bun. Astfel în loc de 31.7 chlgr., prin mulsul repede s'au căpătat 111.7 chlgr., altădată în loc de 37.5 chlgr. prin mulsul repede s'au căpătat 137 chilograme. Va să zică, pe puțin căpătam dela o vacă de trei ori mai mult lapte dacă o mulgem repede, decât dacă am mulge-o înceț și tândălind. Ce-i mai mult, laptele muls repede este și mai bun ca celalalt. Nici-odată laptele muls dela o vacă nu este numai atât, cât se vede a fi în uger, ci în cea mai mare parte el este stors din săngele vacei prin faptul iritant al mulgării. Vaca trebuie mulsă bine, așa ca să nu mai rămână nici o picătură de lapte, de oarece este constatat, că tocmai acel lapte e mai bun și mai untos, care se mulge mai pe urmă.

Din traista cu povetile.

Răspunsuri.

Dlui Ilie Fărcașan în Herdate. Este lege, că pădurile comunelor să treacă sub administrația statului. În contra legei nu se poate face nimică. Astă nu însemnează însă că statul vă ia pădurile. Pădurile rămân proprietatea comunelor, numai funcționarii fiind numești guvernul. Pădurea o puteți folosi ca mai nainte, însă sub controla forestierului de stat.

Dlui Ioan Floașu în L. Rom. Dreptul de alegere se câștigă pe baza dărei directe. Chiria nu numără. Nici darea de trafică. Dare directă trebuie să plătească neguțătorul după un venit curat de cel puțin 105 fl., ca să ajungă la măsură; și fiindcă darea aceasta, numită de câștig, face zece procente din venitul curat, dăta ar trebui să plătești cel puțin 10 fl. 50 cr. dare directă, ca să poți fi trecut în lista alegătorilor. Dacă plătești numai 10 fl. e prea puțin. De altcum se mai cere să locuiești cel puțin de doi ani în comună, căci altcum să plătești ori-cât de mare dare, nu poți fi luat în listă.

Dlui M. M. R. în Cicl. Mont. Preotul și învețătorul poate să fie membru în reprezentanța comună, și e lucru slab dacă poporul nu-i alege preotul învețător. Pentru că ei sunt singurii

oameni cu carte în multe comune, — oameni, cari știu și pot să apere interesele sătenilor. De altcum reprezentanța comună se compune din două feluri de membri: din viriliști și din aleși. Viriliștii sunt cei ce plătesc mai mare dare în comună, iar aleșii sunt aceia, pe cari poporul îi însarcinează cu reprezentarea sa la comună. Aleș poate fi ori ce om din comună, care locuiește de doi ani în comună, plătește dare, e independent, adecă nu stă sub stăpân, și e trecut de douăzeci de ani.

Starea agricolă în România.

Am amintit în un număr de mai nainte, că în urma secetei ce a bântuit în România, în cele mai multe părți bucatele au suferit mult, așa că roada va fi foarte slabă, în unele locuri mai nimic.

Eată cum ne înfățoșează starea semănăturilor »Gazeta Săteanului»:

Ploile mici și partiale ce au căzut, precum și cele dela 30 Maiu, n'au fost generale și au venit prea târziu pentru cele mai multe semănături. Se înțelege, că pentru cucuruz, meiuri, părânguri, unele semănături de ovăzuri, pășuni, fenețe, vii și plantaționi, aceste ploi partiale, cari prin preajma Bucureștilor au udat bine pământul, au adus mult bine. Granelor, săcărilor și oarzelor, aceste târziu ploi nu le-au adus folosință.

Dar unde e mai rău, e pe-acolo, unde nici aceste ploi, dela sfîrșitul lunii Maiu, n'au mai descreștit fruntea întristărilui plugar.

Si azi vedem cucuruze, meiuri și părânguri nerăsărite, sau cucuruze ce se usucă de absoluta lipsă de ploaie și cari, dacă nu va ploua mult și repede, nu vor da nici o roadă.

Cât despre grâne și săcări, parte au fost întoarse cu plante anuale de nutreț, parte au fost lăsate pentru păscut și apoi de ogoare sterpe, parte s'au lăsat pentru a se mulge pentru săstavale lor boabe. Oarzele tot se mai țineau, dar nu vor da roade mulțumitoare în multe părți; înspicarea e tot așa de neregulată, cum a fost și răsărirea lor. Ovăzurile cari existau mai bine, în urmă s'au părăsit; ce au rămas încep a înspică și păiu va fi cu totul scurt.

Pe tot ținutul căii ferate dela București la Brăila, priveliștea la 4 Iunie e din cele mai îngrozitoare. Lanuri nefărinate de grâu, săcăra, orz, ovăz, cu desevirșire arse de secetă, sunt lăsate în părăsire sau sunt arate din nou și semenate cu meiuri, părânguri ce nu mai răsar. Din distanță în distanță, holde de cucuruz mărunt, cu foile răsucite de uscăciune, gata să urmeze pe cele de păioase, dacă nu va ploua repede.

În un cuvânt »lipsă«, se vede din ce în ce mai mare. Foamele pentru oameni nu va fi, grație mijloacelor de comunicări, ce sunt altele ca în timpul foamei de mai nainte și trenurile vor aduce în regiunile mai bântuite de secetă bucate din altele tot din țeară, precum Oltenia, Moldova, unde, cum spuneam, n'au fost secetele nimicitoare din restul țării. Va fi însă sărăcie mare; de dus din țeară bucate nu mai vorbim. Vitele se vor împuțina, vor degenera și mai mult. Avuția plugarului va scăda mult și chiar roada viitorului an se va simți, din pricina lipsei de semență și de trăgători.

Această grea stare se poate întări încă și mai mult, dacă multășeptata perioadă de ploi mari, generale, va mai întârzi. Deficitul statului va fi mare.

Vile neatacate de filoxera vor da o bună roadă de vin. Luternăriile și trifoiștele, de ploaie răsbit, pot da o două coasă imbelisugătoare, iar nu ca cea dintâi. Speciele de zăhar nu sunt

rari, mici, și producția lor nu va fi îndestulitoare pentru fabricile din țeară. Legumele vor fi scumpe și rari.

În un cuvânt totul și toate se simt de ne mai pomenita de mare secetă din această primăvară și de excepționala de uscată iarnă.

Anul agricol 1898—1899 va fi scorit pentru România, ca unul din cei mai răi ani.

Știri economice.

Roada în străinătate. În Franția prevederile sunt mai puțin bune ca la începutul anului. După prețuirea ministrului de agricultură din Franția roada grâului nu va întrece cifra de 124 milioane hectolitri; ceea-ce înseamnă că nu va fi așa îmbelșugătoare ca în 1898.

Tot cam astfel e în Belgia și Olanda.

Dar și aiurea s'au mai împuținat. Astfel Statele-Unite ale Americii dacă nu vor avea o recoltă deficitară cum unii pretind, dar nici așa de seamă nu va pute fi.

După o anchetă făcută de «Evening Post», din Chicago, recolta grâului de toamnă se prezintă nefavorabil și se vorbește de jumătate recoltă. Ba se zice, că stocurile visibile nu sunt acum decât de 35 milioane »boisseaux«, adică mai puțin de jumătate decât erau acum 4 ani, când recolta era cam tot ca aceea din acest an. Ba se spunește, că Statele-Unite nu vor putea exporta de fel grâu, care de abia să ajungă pentru trebuințele locale.

În Germania, de va fi timpul favorabil, se poate spera în o destul de bună recoltă, dar nu mai mare ca anul trecut. Aceasta pentru toate cerealele.

În Rusia roada nu e de seamă pentru sămănăturile de toamnă și mai ales cele de primăvară, mai vîrtoș în sudul Rusiei.

În Algeria lăcustele au adus mari stricăciuni.

Cu un cuvânt grânele vor avea mare căutare și de aceasta trebuie să țină seamă economiei nostrii.

„Stropitorile“ impuse! În Sebeșul săsesc autoritățile locale au impus tuturor proprietarilor de vii folosirea „stropitorilor“ contra *peronosporei*. În zilele acestei o comisiune exmisa anume va cerceta, dacă fiecare proprietar și-a făcut datorință, — *pedepsind pe cei negligenți*.

„Peronospora“, sau cum o numesc în România, mana viilor, și-a făcut apariția în podgoria *Odobestilor*, vestită de vinul seu bun, și mai cu seamă la Jariștea și Patești.

Import de aur în Europa. O telegramă din New-York spune, că ieri a plecat spre Europa un transport de aur în valoare de 2,650.000 dolari (31,800.000 fl.)

Ploii și vîfor. Institutul de meteorologie din Budapesta raportează din 28 iunie ploii pe alocarea cu vîfor. Anume din: Trnawa (Nagyszombat), Magyar-Ovar, Ó-Gyala, Budapesta, Sopron, Herni, Ciacaturn (cu vîfor), Carlstadt, Solnoc, Dobrițin, Késmárk, Ungvár (cu vîfor), Sibiu, Semniț, Osjec, Agria (cu vîfor), Acnaslatina, Sătmăr, Oradea-mare, Cluj și Cinci-biserici.

SCOALA ROMÂNĂ.

Ceva privitor la chestiunile noastre școlare.

(Urmare).

1. Învățătorul veghetor bun.

Învățătorul să fie veghetor bun peste sine, peste inima sa, peste limba sa. În școală, afară de ea, în cercul familiei sale, în tot timpul învățătorul să vegheze. Toate însușirile rele, adică: mănie, invidie, răsbunare, egoism, nemilostenie, tiranie etc. ale învățătorului îl desautorisează înaintea copiilor, înaintea poporului și aceste însușiri rele vor avea și urmări rele, căci influențează rău asupra întregei generații.

Să vegheze învățătorul mai departe asupra propunerei, de aceea nici-când să nu pășească nepregătit în școală. La începutul anului școlar să-și aleagă materialul de propus, să-l împartă pe 36 de săptămâni; ear' în decursul anului să-și însemne în tot timpul cât a propus, ca așa din an în an să-și poată da mai mult seamă și să se știe mai bine orienta, pentru ca mai ușor și mai sigur să poată ajunge la scop. Pregătirea se face în scris, se învață și se predă.

Este învățătorul veghetor bun peste sine însuși, ușor se poate aștepta, ca cu blândețe să vegheze și asupra turmei păstorirei lui încredințată.

Mijlocul cel mai bun de veghere este ochiul învățătorului. Învățătorul, care în tot momentul vede ce se petrece în școală sa, dă garanță că va deveni învățător bun. Unde nu domnește ochiul, nu ajută nici bățul. Mare putere zace deci în ochiul veghetor al învățătorului. Silit e învățătorul mult să certe, mult să pedepsească și semn că n'are ochiu bun, și lipsește vegherea bună și în aceasta constă educația bună.

Învățătorul bun veghiază în școală să și grijește ca:

- copiii să-și țină corpul drept;
- attențunea lor să fie încordată;
- răspunsurile lor să fie precise și clare;
- să fie liniște în decursul prelegeriei;
- să fie bună la învățămînt;
- scrierea să fie legibilă;
- să fie ordine la plecare.

Observând învățătorul aceste puncte, cruțând timp și vorbe, cu ușurință se ajunge la țintă.

2. Învățătorul iubitor de ordine.

Este obișnuit în multe școale, că în primele prelegeri li-se spune copiilor că în școală au să șeadă frumos, în pace, drept etc. etc. și dacă nu fac precum li-s'a spus, să dojenesc, ori să pedepsesc chiar până atunci, până ce de frica pedepsei, bieții copii să silesc și împlină pe cât se poate porunca învățătorului, căci el este iubitor de ordine. Va să zică cu vorbe aspre, cu pedepse să dețină școlarii la ordine.

Aceasta o numim cu alte cuvinte ordine forțată. În cazuri de acestea cu cât școlarii s'au purtat mai bine în școală, cu atât mai rău se vor purta ei afară de ea. Lucrul este firesc și natural. D. e. păsărica din colivie, simțind apro-

pierea primăverei, căt își bate aripile ca să scape din prinsoare, ca să fie liberă și liberându-o, căt de veselă este, căt cântă ea în semn de mulțumită Creatorului. Apoi mielușelul pe căt de bland ni-se pare când e închis, pe atât de sburdalnic este el, când îl lăsăm în câmp, căci e dornic de libertate.

Astfel știe și omul, și omul cel mai incult a prețui libertatea. Libertatea este pulsul vieței omenești. Dela începutul tuturor timpurilor până în ziua de astăzi pentru nimic nu au luptat popoarele atât, ca pentru scumpa și sfântă libertate.

Și școlarul trebuie deci crescut la ordine liberă. Așadară încă dela începutul anului școlastic, grijească învățătorul brav, cu blândețe și iubire, ca prin învățături morale de tot felul și din tot locul, se procure școlarilor sei voie, să cugete liber, ca astfel ei își să știe, să aleagă și să iubească ce este bun, frumos și folositor și să urască ce este rău, urât și stricăios și aceasta să devină în școlari a doua natură.

Un cap deschis, o inimă caldă, o voință tare, sinceritate sfântă, voie liberă, stăpânire de sine trebuie produs în copiii nostrii, dacă voim ca din ei să crească bărbați harnici și femei, care să fie fala unei națiuni libere.

Ordinea în școală. Școala ca să nu fie jucăria întemplierilor, trebuie ținută pe din afară și pe din lăuntru în cea mai bună ordine. Numai prin ordine este posibilă existența unei școale bune din care es creștini luminați, cetațeni liberi.

Ordinea este învățătorul, ear' școala este fotografia lui. De aceea pentru susținerea ordinei în școală prerinidească învățătorul cu săptămâna câte un școlar care:

- Să șteargă de praf obiectele de prin școală.
- Să ude buretele și să șteargă tabla, să grijească creta.
- Să nu sufere bucați de hârtie, găoci de nuci, sfârimături de pâne etc. pe podile.
- Se aeriseze între ore.

Ordinea înainte de prelegeră. Prelegerea se începe de comun dimineața la 8, ear' după ameazi la 2 ore.

Învățătorul să nu sufere ca școlarii să intre în școală decât cu un pătrar de oră înainte de începerea prelegerii.

Cel cu săptămâna îngrijește ca:

- Copiii înainte de a intra în clasă să-și curețe încălțamintele de răzetoarea ce ar trebui să se afle înaintea ușei, ca să nu se producă praf în clasă.
- Copiii să-și depună căciulele, năframele, mantalele în cuiet.
- Copiii să se așeze în pace la locul lor și să-și repetă lecția ori să cetească încet.
- Să nu fie sgomot; copiii să nu alerge prin școală și să nu se apropie iarna de sobă.
- Copiii să nu scuipe pe podele, ci în scuipitorile puse anume spre acel scop.

La intrarea învățătorului în clasă școlarii se scoală și salută. (Va urma.)

Almanachul învățătorului român.

— Apel către frații colegi și către amicii școalei române. —

Frumoasele și binevoitoarele apreieri din partea ziarelor noastre române, dar mai vîrtoasă primire din partea fraților colegi și prin aceasta rezultatul imbucurător moral și — încât m'am putut achita de sarcina grea a edărei — și material, obținut cu acest opșor, sunt tot atâtea dovezi, că acest Almanach, deși ca început modest, totuși a răspuns la o faptică trebuință a învățătorului român.

E pentru mine o plăcută datorință a aduce mulțumiri profunde on. redacțiuni a folior noastre, precum și tuturor prea onoraților domni și fraților colegi, cari în așa frumos mod m'au stiut încuraja!

Peste greutatea decisătoare am trecut cu bun succes, nu e dar' exchisă posibilitatea, ba dela noi afîrnă, ca acest început să se perfecționeze așa, ca să devină nu numai folositor, ci chiar *indispensabil* învățătorimei noastre.

Spre acest scop, unicul ce am intenționat cu acest opșor, — și contând la sprînghin factorilor competenți pentru caușă, voi să continuu și pe viitor acest început, redactând și editând și mai de parte *Almanachul inv. român*.

Drept aceea, când adue acestea la cunoștință fraților colegi, protectorilor și amicilor caușelor noastre, îi rog totodată a mă onora cu prețuitul sprînghin reclamat de scopul intenționat, cooperând cu câte o lucrare, pe care îi rog să binevoiască și o trimită subscrисului până cel mult 1 August a. c. st. n.

Luerările de ori-ce fel, cu preferință cele din sfera școalei și pedagogiei, vor fi bine primeite și — după putință — publicate.

Indeosebi ne-ar măguli concursul, cu care ne-ar distinge literații nostri, cari prin poesii și sentențe potrivite sau și alte luerări, ar ridica mult valoarea opșorului nostru dăscălesc.

Cu bucurie am mai răspundere încă unei cerințe, prea simțită în viața școlară, de a accluie fătului nostru și cântări școlare, pe una sau mai multe voci. Apelăm dar la valorosul sprînghin al compozitorilor nostri!

Tot astfel, d-nii învățători, ca autori ai vre-unui opșor tipărit, precum și alți domni autori și editori de cărți de interes pentru școală și învățători, sunt rugați a-mi comunica, respective trimită căte un exemplar din cărțile edate, spre a le înregistra și anunța în Almanach.

În fine, extrase autentice de legi și ordinațuni în vigoare, referitoare școalei și învățătorilor nostri, ni-ar face deasemenea mare serviciu, căci numai așa am pută răspunde din destul cerinței practice a *Almanachului*.

Pentru deplina orientare, on. domni eari vor coopera cu lucrări, sunt rugați a-mi notifica aceasta, căt mai curând, ea la cerere le pot servi cu un exemplar de pe anul I. al *Almanachului*.

Rămâne acum, ca, îndeosebi frații colegi, conștiți de chemarea, poziția și cerințele de progres și cu dor de-a contribui la ridicarea nimbului *statului învățătoresc*, să nu întrelase a da sprînghinul dorit și pretins de acest opșor adevărat dăscălesc.

Recita-montană (Resiczbánya), în Iunie 1899.

Iosif Velcean,

inv. rom.

Examene.

Despre examenele, ce s'au ținut cu sfîrșitul anului școlar curent, ni-se mai raportează din următoarele locuri:

Valea-Bărgăului, 24 Iunie n.

La 23 I. c. s'a ținut examenul de vară la școala fundațională din Borgo-Prund, care singură este institut cultural susținut, în aceste părți, din fondurile centrale dela Năsăud, avere oare-când exclusiv a fostilor grănițeri din regimentul II.

Școala aceasta are trei învățători și o învățătoare, anume: dl Iacob Onea, învățător și director; Pavel Beșa, preot, învățător și catchet greco-or.; Ilarion Bosga, învățător, și d-șoara Eugenia Greavu, învățătoare; apoi dl Anchidim Candale, preot gr.-cat. în Borgo-Bistrița, catchet gr.-cat.

Examenul s'a ținut în prezența unui numeros public, inteligență din loc și jur: d-șoare, doamne, domni, Români, Maghiari, Germani și popor; am vîzut și pe dl Emil Verzariu din Sibiu. Toate clasele au fost examineate în aceeași sală frumos împodobită cu ramuri de brad, cununi de flori și icoane.

Început la 8 ore s'a terminat la 12 ore a. m. și a fost presidat de prea on. domn Simion Monda, protopopul gr.-or. al tractului Bistrița, ca inspector tractual de școale și poate, delegat și de on. domn Teodor Vrășmaș, paroch în Borgo-Prund ca președinte al senatului școlar, fiind acum școala de categoria celor comunale.

Nu însări anume ce și cât s'a examinat dintre și din obiectele de învățămînt în fiecare clasă, ci spus: examinarea s'a făcut cu interesul, seriositatea și demnitatea cuvenită și recerută de însemnatatea școalei. Răspunsurile precise și fluente au satisfăcut așteptării publicului interesat, dovedind zelul desvoltat de învățătorii și învățătoarea școalei întru a-și îndeplini datorința, ceea-ce le servește spre laudă și recunoștință.

Plăcută impresiune au făcut și cântările propuse și conduse de d-șoara învățătoare Greavu, căreia precum am vîzut, deși în timp relativ scurt, i-a succed a deprinde pe elevii claselor mai înalte a cântă în duet.

În ce privește productele lucrului de mână femeiesc cred că nu voi greși spunând și părerea mea, necompetență, anume, că și pe acest teren încă s'a făcut un frumos și bun început. În timp relativ scurt și cu eleve puține, am vîzut pregătite și expuse spre privire și examinare, în cabinet separat, piese în număr mărisor și din diferite ramuri de lucru de mână femeiesc, precum: cipării, impletituri, cusături și teșuturi.

Cele mai frumoase piese 'mi-s'au părut mie acelea lucrate și expuse sub numele elevelor din clasa a IV-a: Ana Suceava, fiica parochului Suceava din B.-Prund, Elena Hăngănuț, fiica Drului Nicolae Hăngănuț din loc și Maria Beșa, fiica învățătorului Beșa dela această școală. Nu-i vorbă, toate luerurile expuse au fost frumos lucrate, curat și cu gust, încât ea începuturi au satisfăcut așteptării.

E drept, că aici în Bărgău lucrul de mână femeiesc e desvoltat în așa grad și la poporul țaran, încât de mulți frumșetea productelor lui te pun în uimire și pot fi luate de alții ca modelele cele mai reușite, și la acest grad de dexteritate a ajuns țăranca noastră numai prin însușirile și străduința sa, exercitându-se singură fără de ajutorul școalei. Dacă ar veni școala într-ajutor și în direcția aceasta, deprinderea s'ar face sistematic, mai ușor pentru elevă, mai cu temeu, și productele capătă un lustru mai strălucitor, o frumșetă și o valoare mai mare. Este dată dar' pentru poporul nostru puțină de a-și perfectiona

fiicele și în direcția aceasta, și prin urmare a face, ca cunoștințele lucrului de mână femeiesc să fie răspândite în măsură mai mare, mai iute și mai cunoscute în sinul seu și prin această școală, și n'au de făcut altă decât a se folosi de ea trimîndu-și fiicele spre a frecuenta școala regulat și atunci nu se va căl.

Rezultatul acestui an 'mi-s'ă părut peste tot bun, ceea-ce, repetez, servește spre laudă și recunoștință corpului didactic și patronatului școalei.

Un oaspe.

Din Deva.

— la 16/28 Iunie 1899.

Examenul la noi s'a ținut Dumineca, în 13/25 Iunie în biserică, începând la 3 ore d. a. s.

În decursul anului școlar 1898/9, înmatriculați au fost 78 școlari, au cercetat școala peste anul întreg regulat și s'au prezentat la examen 75 elevi.

Răspunsurile școlarilor au fost peste așteptare mulțumitoare peste tot.

A presidiat m. o. domn protopresbiter tractual George Romanul, însoțit de subinspectorul reg. de școale Dr. Wilt, care (protopresbiterul ori inspectorul? Red.) prin o cuvenire acomodată a arătat însemnatatea și folosul învățăturei și a pronunțat și cu cuvenitul calculul laudabil, ce au raportat învățătorii prin răspunsurile lor din toate studiile ce li-s'au propus.

Ne-au onorat cu prezență mai mulți domni și doamne din clasa inteligență, precum preparanți dela școala de stat, membrii comitetului parochial, părinți ai școlarilor din loc, cari au fost foarte satisiți.

Învățătorului Toma Roșu, care prenume în trecut așa și acum cu zel și silintă neobosită și-a împlinit chemarea, i-s'a exprimat din partea tuturor onoraților oaspeți recunoștință precum și din partea mai multor părinți de familie din loc. Primească și din partea mea.

Ioan Filimon,

participant.

Convocare.

Adunarea generală a Reuniuniei învățătorilor români sălăjeni se va ține estimp la 16 Iulie st. n. în comună Banișor (O.-Bán), la care a participat este invitat on. cler, inteligență, popor și toți binevoitorii și iubitorii de înaintare a culturii naționale.

Programa:

Sedința I. Serviciul divin. — Deschiderea adunării. — Cetirea protocolului adunării trebuie și referarea despre efectuarea decisiunilor.

Cetirea ordinăriilor dela forurile mai înalte. — Raportul anual despre activitatea Reuniunii. — Raport anual despre starea cassei și bibliotecii.

Alegerea comisiunilor: a) pentru înscrisea membrilor noi; b) pentru incassarea taxelor restante și a ofrandelor; c) pentru constatarea membrilor prezenti și absenți; d) pentru înscrierea de membri la fondul funebral; e) pentru scrutarea cassei; f) pentru cernerea propunerilor practice și a disertațiunilor. — Prelegerile practice. — Cetirea disertațiunilor. — Pausă și prânz comun.

Sedința II. Referarea comisiunilor expuse. — Propunerile diverse. — Defigerea locului adunării viitoare. — Alegerea membrilor cu propunerile practice și disertații pentru adunarea viitoare. — Alegerea comisiunilor verificătoare a procesului adunării, prezente. — Închiderea adunării.

Simleu-Silvaniei, la 27 Iunie 1899.

Alimpiu Barboylein, vicar for. epp. al Silvaniei și președintele Reuniuniei.

Alexiu Fedoreacă, secretar.

Răvașul școalei.

„Foia Pedagogică“. Apare în Sibiu la 1 și 15 a fiecărei luni. Abonamentul: 1 an 3 fl., o jumătate de an 1 fl. 50 cr. Pentru România pe an 10 lei. Anul III, nr. 12 din 15 Iunie 1899 are următorul cuprins: Disciplina școlară, de Nicolau Simulescu, director și învățător la școala din Apoldul-de-jos. — Modele de lecții: Gândacul de Maiu, lecție din istoria naturală (Urmare și fine). — Din literatura școlară. — Informații: Examenul de calificare învățătoresc. — Ordinea examenelor la școala elementară capitală română gr.-or. din Brașov. — Avisuri.

Concurs. La școala capitală ortodoxă română din Lugoj este a se ocupa un post de învățător cu salar de aproape 600 fl. și venitele cantoriale. Termin de concurs 30 zile.

Pentru școală. Subscrisul vine să aduce și pe această cale cea mai mare mulțumită stimatei doamne Maria Zett născ. Barb din Mediaș, care a avut bunătatea să dărui 14 fl. pentru facerea unei catedre în școala gr.-or. din Mediaș. Această faptă să servească de exemplu și să aibă mulți urmași între credincioșii bisericei noastre. *F. Neagu, învățător român.*

Examene rele. La școala comercială superioară din Miercurea Ciuc, dintre 48 abiturienți au făcut cu succes examenul de maturitate numai 26. Tot asemenea la școala comercială de stat din Arad, din 47 maturanți au reușit numai 17 eară la gimnaziul din Mediaș a maturizat un singur elev.

La școala de fete a „Asociației“ în 28 Iunie d. a. s'a făcut încheierea solemnă a anului școlastic. Elevele s'a produs cu piese de muzică și declamații în toate limbile. Public asistent foarte mult, din loc și din provință. A asistat și Metropolitul Mețianu, care după cuvântul de închidere a comisarului „Asociației“, asesorul N. Ivan, a adresat câteva cuvinte părințești către eleve, îndemnându-le să persiste și în viață pe calea cea bună ce li-s-a arătat în școală, spre bucuria părinților lor și a marii noastre familii, poporul românesc. I. P. S. Sa s'a retras între acclamațiunile publicului, spre a cerceta expoziția lucrurilor de mână făcute de eleve. Două sale ocupă această frumoasă expoziție, splendidă în toată primința.

Lucrurile, dela cele mai practice și necesare, până la cele artistice, fac onoare elevilor și profesoarei lor dominoare M. Cioban. Sărbarea s'a sfîrșit după 6 ore.

CRONICĂ.

Despărțeməntul Timișoarei al Asociației și-a ținut adunarea generală, convocată de dl Em. Ungureanu în 25 Iunie c.

Prezenți au fost toți membrii din comitet, apoi d-nii protopopi Dr. T. Putici, George Traîlă și I. Vulcan (gr.-cat.) din loc; Voicu Hamsea (Lipova), Ioan Pinci (Ciacova), advocații P. Rotariu, Dr. Aurel Cosma, Dr. Lazar Simon (Ciacova), Dr. Val. Mezin, George Ardeleanu etc. etc., câțiva preoți și plugari dela sate.

Ca taxe de membri s'a incassat o sumă frumușică, la care s'a adaus oferte dela Dr. Iosif Gall 50 fl., dela Dr. P. Cegle 30 fl.

Din raportul despărțeməntului de activitatea de 6 luni, de când există, se vede, că despărțeməntul are deja un fond propriu cultural de 320 fl., peste aceasta a incassat și administrat

centralei 700 fl. v. a., s'a creat o bibliotecă ambulantă de 48 de opuri.

Urmănd disertațiile, dl protopop I. Pinci a ținut o disertație mult aplaudată despre „muncă“, eară dl G. Ardeleanu despre factorii, cari au conlucrat dintru întâi în acest oraș pentru dezvoltarea românismului.

Din prilejul adunării a avut loc în Timișoara o românească petrecere.

Din Vameș-Odrihei. Ni-se scrie: Sunt 2 ani, proprietarul Isailă Giorgiu a cumpărat pentru biserică un molifelnic dela Blaj, legat foarte frumos, în preț de 3 fl. 80 cr. Tot în acel an a cumpărat Laslo Ioan Chirilă și soția sa Cali, un rînd de vestimente negre, precum și niște măncări la alt rînd de vestimente bisericesti, cu totul în preț de 25 fl.

În anul trecut un bun poporean, anume Vasilie Chirilă cu soția sa Ana au dăruit un rînd de vestimente tare frumoase, pentru slujba sfintei liturgii, în preț de 56 fl. Meritul la aceste binefaceri se cuvine și vrednicului preot Nicolae Maior, care prin purtarea sa exemplară și prin predicele sale cele frumoase și plăcute știe cuceră și îndulci inimile poporenilor sei, care îl stimează și iubesc ca pe un adevărat părinte. Se ocupă foarte mult cu cetiul, în casa dinsului afli tot felul de cărți și ziare, precum „Tribuna“ și „Foia Poporului“, „Gazeta Transilvaniei“, „Revista Ilustrată“ și „Unirea“, ba și în comunele vecine încă a răspândit pofta de cetire, precum în comuna Coroi-Sânmarți sunt prenumerați la „Foia Poporului“ și „Gazeta Transilvaniei“ până peste 10–12 însă, și în cestelalte comune vecine, precum Șoimușul-român, Laslău-român.

Coman Floaș, comerciant,

Oficinile de maghiarisare. În Sânmihaiul-de-Câmpie (comitatul Cojoenei) este de patru ani deja o școală de stat, despre al cărei examen din anul acesta „Magyarország“ de ieri scrie următoarele:

„Acăstă examen a arătat rezultat uimitor. Băieți de limbă română (román anyanyelvű gyermek) într-atâtă și-au însușit limbă maghiară, încât au reșpons în corectă ungurească din diferitele studii, au declamat frumos poezile patriotice și au cântat cu mare însuflare imnul și „szózat-ule.“

Despre o altă ispravă de maghiarisare raportează „Közérdek“ din Aiud. La școala de stat din Alămor examenul s'a ținut în 4 Iunie. Raportorul spune, că „helybeli román testvéreink“ în frunte cu judele comunal și cu preotul gr.-or. au asistat la examen în biserică reformată. „Examenul s'a început cu cântare de psalme, după care un elev român (román anyanyelvű növendék) printre ru-gaciune rostită cu frumos accent maghiar a implorat ajutorul atotputernicului“, eară la alt loc zice: „A urmat apoi gramatica, declamații de examen, dialoguri, în cari elevii de limbă română s'a distins într'adevăr în mod uimitor.“

Un singur lucru nu înțelegem? Ce cauță preoții români în oficinile de maghiarisare?

Prezicerea timpului. Solomona-rul științific Dr. Falb prezice pentru jumătatea primă a lunei Iulie timp uscat, eară pentru a doua jumătate câteva zile ploioase, fără povoriuri însă. Viscole în luna Iulie nu vor fi. Pentru August prezice pe prima jumătate ploi multe, eară pe a doua jumătate timp uscat. Pentru Septembrie prezice secetă, eară pentru Octombrie ploi multe și viscole. Zile critice de primul rang vor fi: 22 Iulie, 21 August, 19 Septembrie, 18 Octombrie, eară de rang secundar: 5 Septembrie, 4 Octombrie și de rang tertiar: 7 Iulie și 6 August. Pentru Sibiu nu a sgodit-o Falb, căci pre la noi plouă binișor.

În Sebeșul-săsesc la postul de senator în magistratul orășenesc a fost de curând ales dl Vasilie Aldea, fost notar în comuna vecină Lancrăm. În locul dînsului s'a ales notar dl Aurel Barbu, fost notar în Răchita.

Dar bisericei. Subscrisul își ține de cea mai plăcută datorină a da expresiune mulțumitei sale profunde față cu onorata direcțione a institutului de credit „Arieșana“ pentru marinimosul seu dar de 10 fl. v. a. oferit bisericei gr.-catolice din Turda - nouă spre acoperirea multelor lipse. Turda, la 29 Iunie 1899 st. n. Artemiu Codarcea, protopop.

Notari. În Gârbovița (cercul Aiudului) în 27 Iunie a fost ales notar cercual Atanasiu Roșian.

— În Băița în fostul comitat al Zarandului a fost ales notar cercual Dionisiu Sida, fost notar în Ribița lângă Baia-de-Cris.

Mănăstirea „Valea Călugărului“, din diecesa Caransebeșului, a fost jefuită de un făptuitor necunoscut, furând din ea sume de bani și alte lucruri scumpe.

Meseriașii români din Orăștie vor aranja în 16 Iulie n. o petrecere de vară în folosul nou înființatei Reuniuni a lor.

Alegerea lui Goldiș de episcop al diecesei Aradului e întărită din partea Coroanei. În 1 Iulie noui episcop a depus jurământul de fidelitate în Schönbrunn împreună cu nou denumitul episcop Sevici al Sărbilor.

Năpăstă. În Borgo-Prund lucrătorul Ioan Pop împreună cu un tovarăș al seu fiind surprins de vifor în pădure s'a adăpostit ambii într'o colibă. Vîntul răsturnând însă un copac uriaș, acesta a căzut pe colibă și a zdrucit-o împreună cu cei doi oameni din ea.

Patru gemeni. Nevasta lui Paul Petek, lucrător în ocnele dela Reșița, a născut zilele trecute patru gemeni, doi băieți și două fetițe, teaferi și sănătoși toți patru. Li s'a dat nume în ordinea nașterei: Paul, Iulia, Ioan și Ileana.

Omor și jaf. La marginea pădurii Pojarita de lângă drumul Vadului (Bihor) săptămâna trecută a fost aflat mort tăranul Vasilie Toderaș din Suncuius, care mergea spre casă dela tîrgul din Aleșdi, unde vînduse mai multe vite cornute. Este bănuit cu comiterea jafului și omorului tăranul Pavel Florea din Vad, care însă neagă, deși la deținere s'a aflat la el o însemnată sumă de bani.

Tîrg de cai. În 10 Iulie n. se va țină în Brașov tîrg de cai, unde comisia de remontă va cumpăra pe seama armatei cai în vîrstă de 3, 4, 5 și 6 ani.

Ciuma porcilor. În Alămor veterinarul comitatens a constatat epidemie între rîmători. 109 rîmători au fost aflați inficați de boală. Dintre acestia au pierit până acum 16. S'a dispus cărantină.

Societatea „Lumina“ a meseriașilor români din Brașov aranjează în 20 Iunie v. excursiune la Stejeriș. În casă de timp ploios excursiunea se amâna pe Dumineca următoare.

Promoție de doctori. În 1 Iulie c. s'a făcut la universitatea din Viena promoția de doctori în medicină a tinerilor Alexandru Vajda-Voevod și Octavian Florea.

Din Hălmagiu. Din Hălmagiu nise scrie: Domnul Hadar György din Hălmagiu, tutor orfanal, pe care nu l-am lăsat să piară, fiind însărcinat cu o familie grea și astfel de milă l-am ales de tutor, eată cu ce răsplătește pentru fațarea de bine împintenatul de el: În ziua de Rosalii văzând că fetele noastre poartă panglice tricolore, l-a mâncat pe dumnilui la inimă, s'a înveninat și de loc s'a dus la pretorul și l-a încunostințiat ca să le opreasă. Pretorul a dat ordinația la antistia comunală, că la cine va vedea tricolorul să-l iee jos în numele legii. Chiar a doua zi de Rosalii, când tot poporul alerga la sfânta biserică ca să ese afară cu crucea, atunci antistia comunală condusă de pretorul a stat în cale la fioșe-care, uitându-se cum este îmbrăcat. Chiar din biserică au scos pe vre-o trei fetițe pentru că au purtat tricolorul în păr. Nouă ne este cu durere, că dl pretor este născut chiar din Hălmagiu și știe bine datinile Hălmăgenilor și a poporului și se lasă să fie condus de un om ca Hadar György, care trăeste de pe spatele noastre; sau nu știe săracul ce o urma mai încolo după aceste clevetiri?

Hălmăgeanul.

Din Ibănești. Din Ibănești nise scriu următoarele: Mai bine de o lună de zile, de când prin comuna Ibănești bântue o boală de vîrsat (vîrsat negru), în urma căruia mulți din cei ce pătimesc de această boală rămân schilavi, orbi sau stricați la față. Unii au și murit și anume: vre-o 3 femei și mai mulți copii. Tot în această comună, precum și în cele învecinate Hodacu, Orșua etc. s'a lătit cu o forță grozavă boala de vite murind până acumă în Ibănești 107 viței mici până la un an și vre-o câteva vaci, afară de comunele vecine. În urma acestora a ieșit la față locului medicul cercual al Reghinului-săsesc, care vizitând și constatănd boalele a dat în poruncă antistiei comunale, că toți copiii să fie împuși de vîrsat, ceea-ce s'a și făcut. Toate merg spre rău. Numai timpul și natura se mai arată veselă în părțile acestea, cu toate că ploile țin cam lung, totuși bucatele se arată bune, mai ales cucuruzele. Numai acestea îi mai pot îmbucura pe bieții oameni și înveseli căci de un timp înceoace le este foarte greu traiul. La târguri nu le este iertat a merge cu nici o vită cornută, asemenea eișirea cu fén din comună nu este iertată, din cauza acestei boale, care s'a lătit până și în ciurdele de boi aflătoare la munte.

Ibăneștianul.

Programa gimnasiului român din Năsăud pe anul școlar din urmă a ieșit zilele acestea. Scoatem din ea următoarele date.

Corpușul profesoral a constat în anul școlar 1898/9 din 13 profesori ordinari definitivi, dintre cari profesorul I. Gheție a fost și director substitut, și 2 profesori suplenți.

Elevi au fost înscrise pe anul școlar expirat: în clasa I. 43, în clasa II. 38, în clasa III. 34, în clasa IV. 24 ordinari și 1 privatist, în clasa V. 27, în clasa VI. 23 și 1 privatist, în clasa VII. 32 și 2 privatiști, în clasa VIII. 30 și 4 privatiști; de tot 251 ordinari și 8 privatiști, dintre cari a reșosat unul (din clasa I. gimn.), al cărui nume însă «Răportul» nu ni-l spune, au repăsat trei (din clasa I. gimn.), ale căror nume asemenea nu ni-se spun. Au rămas deci la finea anului școlar 255 elevi.

Dintre acestia, după naționalitate au fost 252 Români, 2 Maghiari și 1 German, iar după confesiune: 186 gr. cat., 66 gr.-or., 2 rom.-cat. și 1 reformat; după stare civilă a părintilor au fost: 129 agronomi, 3 industriași, 2 comercianți și întreprinzători, 17 amplioiați, 99 preoți, profesori, învățători, medici, avocați, ingineri etc. și 5 pensioniști. Contingentul îl dă deci băieții de terani

plugară. După ubicătina părintilor: 21 au fost din Năsăud, 102 din comitatul Bistrița-Năsăud, 131 din alte comitate ale țării, iar 1 din Bucovina. După progres: 15 au fost clasificați cu eminență, 29 cu bun, 126 cu suficient, 45 nesuf. din 1 studiu, 13 nesuf. din căte 2 studii, și 21 nesuf. din mai multe studii.

Despărțeminte »Asociațiunei. Sunt convocate adunările de despărțeminte în următoarele locuri: Adunarea despărțemintelui XXV. (Ludos) este convocată în Iclănzel, pe 11 Iulie n. c.

Adunarea despărț. XII. sélăgian-chiorean este convocată în Simleul-Silvaniei, pe 3 August c.

Indemnăm pe cetitorii nostri din acele părți a lua parte căt mai mulți la aceste adunări.

În ocnele de cărbuni dela Anina s'a întemplat alătăieri o surpătură de pămînt între tarnele Frideric și Tinnfeld; pe deschizetura astfel produsă a intrat în ocne apă și a provocat teribilă explozie. Patru lucrători au fost răniți de moarte, șese au fost răniți grav, iar cinci au scăpat cu răniți mai ușoare.

O bivoliță neagră de 8—9 ani s'a perdu din ciurda comunei Deretea (comitatul Clujului). Bivolița a fost cumpărată dela Nicolae Ercant din Todorița (comitatul Făgărașului) și acum e cu lapte. Vițelul de curând fătat nu se află cu ea. Cine aflat bivolița se binevoească a înștiința pe păgubașul Filimon Dine din Deretea ult. postă Magy-Gyerő-Monostor sau primăria de acolo.

Zăpadă. Săptămâna trecută în jînururile Făgărașului au umblat vremuri cu ploi răci, iar la poalele munților a nins. Din cauza timpului nefavorabil eucuruzul s'a întârziat în creștere, iarba e slabă, ovesele sunt pitice și abia însipcate. Pe cum arată semnele, recolta va fi foarte slabă.

Otrăvitoarele din Jebel. După pertractare de o săptămână, tribunalul din Timișoara a publicat alătăieri sentență în procesul otrăvitoarelor din Jebel. Afără de vîdua Maria Nicodim, care e osândită la închisoare pe viață, celelalte au scăpat cu temniță de 15 ani, anume Catalina Urzică, Maria Cioran, Limcia Trifon. Tot 15 ani de temniță a căpătat și George Corin (cel care procura nevestelor otrava). Celelalte acuzații au fost achitate.

Vifor și grindină. În comunele Lanciuc, Himesháza, Sabar și Somberek, din jurul Mohaciului, Sâmbătă noaptea a bântuit un mare vifor împreunat cu grindină teribilă. Întreagă recolta e nimicită.

Foc mare. Săptămâna trecută un foc mare a devastat comuna Sicu din comitatul Solnoc-Dobâca. Focul s'a estenat dela locuință unui econom de frunte. În scurt timp a cuprins două străde principale mistuind totul ce-i cădea în cale; chiar și arborii verzi ardeau. Dintre 800 case au ars 300, între cari și școală de stat, farmacia, prăvăliile și ospătăriile cele mari din piață. Se zice că mai mulți băieți ar fi pierit în flacări.

Tinerimea noastră dela școala înalte arată porniri în veselitoare. În Berlin înființează o societate academică română, în frunte cu tineri bărbați serioși, și cu o menire foarte frumoasă. În München a avut loc o serată, care după programul seu se prezenta în mod remarcabil. Acum vedem cu bucurie că e pe cale de a se face o strînsă legătură între tinerimea noastră și tinerimea cultă a popoarelor din apus, prin **federatiunea internațională** a studenților.

Constatăm aceste nove momente importante cari pot să fie de mare folos pentru cauza națională, și le urăm succes.

În folosul prăsilei de oi.

Îndemnăm prin aceasta pe proprietarii nostri mai cu dare de mână se facă încercare cu prăsila de oi numită »Ostfriesländer« (Ostfrieslandeză) de cari se află de vînzare la școala economică a comitatului Sibiu; și anume: 5 mioare, fătate în Februarie și Martie a. c., cu prețul à 8 fl. și 2 berbeci, fătă în Februarie a. c., cu prețul à 12 fl.

Toate aceste 7 capete de oi se mărlesc în Septembrie a. c.

Afără de aceea tot la numita școala se mai află de vînzare 4 oi, fătate în 1897, cu prețul à 12 fl., cum și un berbec, fătat în 30 Maiu 1898, cu prețul de 14 fl.

Oile acestea sunt de rassă superioară față de oile cunoscute la noi, de cari se deosebesc prin lâna mai fină și bogată, fată de regulă 2 miei la an, dă cel puțin 1 litru de lapte la zi și se mărlesc la vîrstă de 7—8 luni.

Subscrisul comitet bucuros va mijloci cumpărarea pentru ori-cine și se va adresa:

Sibiu, 30 Iunie n. 1899.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului«.

Demetru Comșă, Victor Tordășianu, president. **secretar.**

Producția meseriașilor români din Bistrița.

La 18 Iunie a. c., ziua primă de Rosalii, s'a dat de cătră corul Reuniunii române de cântări din Bistrița un concert și teatrul urmat de petrecere cu joc, la care s'a produs și trupa călușilor din loc, sub conducerea dirigentului de cor dl Traian Brătescu, în sala cea mare dela »Gewerbeverein«.

Producția s'a început cu concertul în care s-au cântat 2 coruri bărbătești, 4 mixte și unul femeiesc; între cântări a fost declamată »Desperata« de I. Grozescu, de meseriașul corist I. Fântâna.

Toate aceste 8 puncte ale concertului au fost furtunos aplaudate, iar piesele: Nevasta care iubește, Junimea parisiană, Rătăciul, Brâul popilor și Zis-a badea, au trebuit repetate de mai multe ori.

După concert a urmat »Peatra din casă«, comedie de V. Alexandri. O bucată din cele mai grele de ale lui Alexandri, care deși în scurt timp s'a învățat, totuși a succed peste așteptare de bine.

Cocoana Zamfira și Marghioița fiica ei au fost predate de Florica Felidrihan și Ana Cuc, ambele coriste, fără formă predare, înfațisarea plăcută în vestimente de salon te silea a crede că stai în față cu adevărate dame de salon. Căminarul Grigore Pâlcu cu fiul său Nicu a fost reprezentată prin Ignat Engelean și Ioan Fântâna. Primul un moșneag bătrân care a avut să se luptă din la cale căsătoria fiilor lor.

Nicu? Cam tacut, cam prostu, prezentate în care acesta a fost închis cu Marghioița de cătră Leonil vîrul acesteia în dulap, conversarea cu fiitoarea sa nevastă, aprecierea ghitarei, a Turcului călare de pe gherghie și mai presus de toate cântul seu de dragoste dedicat

Marghioliției, au fost atât de perfect predate, încât se părea că aplauzele nu se vor mai fini.

Doctorul Franz Birman, predat de zidarul corist Mitru Rus a fost încă foarte bine interpretat, și nu-ți venia să crede că acest zidări, care ieri erau cu surj și acarete de zidari în mână, astăzi cu zwickeri, cilindru, frac și mânuși e una și aceeași persoană. Cântul seu »Eu vestitul doctor Franz« a fost foarte bine cântat.

Tăraniul corist Pavel Bucur a interpretat rolul lui Leonil vărul Marghioliței, care a stîrnit mult ris în public prin jaluzia sa arătată în tot decursul predărei.

Rolele secundare »Ioana tiganea« predată de Maria Butuc și »fiorilor de casă« de Ioan Cochisa, au fost asemenea bine succese.

Dee cerul ca asemenea petreceri românești să vedem cât de des în Bistrița, ca pe deoparte să ne putem convinge de progresul făcut de tinerii nostri me-seriași și tărani, ear' de altă parte să ne mai înveselim, și să mai uităm măcar pe câte un moment greul și năcuzurile vieței care ne apasă.

Producțiunea din vorbă a fost prima care a fost dată în sala dela »Gewerbeverein«, din care caușă au și participat foarte mulți străini și mai cu seamă numai din curiositate ca să vadă că ce pot Români, și deși li-se părea că facem un paș cam cutezat presentându-ne în ceea mai frecuentată sală din Bistrița, totuși în urmă n'a fost nici un străin care să nu fi rămas încantat și să nu fi apreciat prestațiunile debutanilor nostri tineri meseriași și tărani.

Petrecerea s'a terminat cu un rezultat atât moral cât și material foarte destulitor. Dintre inteligenții nostri din loc n'am văzut însă decât pe dl protopop A. Siliști cu doamna și 2 fete, dl V. Ranta, cu doamna și fata, domni Dr. Pascu, Dr. Tripon, Dr. V. Pahone, Dr. A. Pop, cu doamnele, Dr. G. Linu, d-na V. Mann, dl căpitan Popovici, dl S. Popruț cassar la »Bistrițana«, dl G. Scriidon, asesor orfanal, dl L. Mănăsturean, A. Belteag, I. Batta, și alții al căror nume îmi scăpă.

Un participant.

POSTA REDACȚIEI

P. T. în Ostrov. 'Ti-am trimis broșurile cerute.'

D. S. în Bobohalma. Moșii de-ale statului din România nu se vând decât la tărani născuți în România, cetățeni de acolo.

D. Ir. în Apoldul m. Destul de rău, că cei doi frați Ioan și Dumitru Iridon trăiesc în dușmănie, încât vesteau acesteia a venit până la noi. Aceasta nu le prea este spre cinste. Scrioarea, fiind prea personală, nu se publică.

G. Căt. în V. În noul viitor se va corege.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Călindarul săptămânei.

Zilele	Călindarul vechiu	Călind. nou	Soarele
Dum.	Dum. a 3-a după Ros., gl. 2, sf. 3.	r.ș.	ap.
Luni	27 Cuv. P. Samson	9 Anatolia	4 9 7 51
Marti	28 A. m. Chir. și Ioan	10 Amalia	4 10 7 50
Merc.	29 (?) SS. A. Pet. și Pav.	11 Piu Pap.	4 11 7 49
Joi	30 Sob. SS. Apostoli	12 Enric	4 12 7 48
Vineri	1 SS. Cosma și Damian	13 Margareta	4 13 7 47
Sâmb.	2 Vestmînt. Precur.	14 Bonavent.	4 14 7 46
	3 Mucenicul Iachint	15 Împăr. Ap.	4 15 7 45

Tîrgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.
Duminică, 27 Iunie: Berches (Berkényes).
Luni, 28 Iunie: Crasna.
Marti, 29 Iunie: Jibău, Rîșnov, Reteag.
Joi, 1 Iulie: Ciuc-Sereda, Mediaș, Poiana (comit. Sibiului).
Sâmbătă, 3 Iulie: Nușfalău (comit. B.-Năsăud), Poiana-Sărătă.

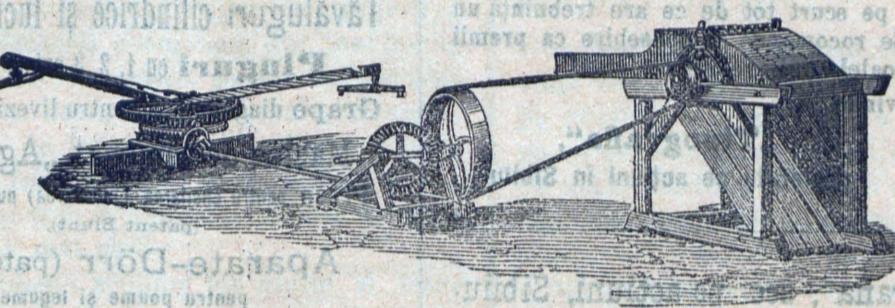
Legături de snopi, brevetate,

dovedite ca foarte excelente, din veritabilă cânepă de Bacica, produs al fabricii lui **Mathias Bellán** în **Bács-Cséb**, 1000 bucăți în lungime de căte 150 cm. 7 fl. 80 cr. și 1000 bucăți în lungime de căte 130 cm. 7 fl. 20 cr. loco gara din Sibiu, ori în pachete postale spedate francate, 2 fl. 10 cr. per 200 bucăți de căte 150 cm. lungime și 1 fl. 90 cr. aceleași în lungime de 130 cm., **vinde unică reprezentanță pentru Sibiu**

[82] 2:5

Directiunea districtuală

a Reuniunii agricole săsești în Sibiu.

Andreiu Rieger,

prima fabrică ardeleană pentru mașine agricole și turnătorie de fier în Sibiu.

!!Cele mai bune fabricate!!

Mașine de împlătit, minate cu vapor, cu mâna, ori cu vîrtej, mașine (ciururi) de vînturat și sortat etc. pe lângă prețuri ieftine și condiții de plătit ușoare, garanță pentru

muncă solidă.

[83] 2-3

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare poporala a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tîrgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română poporala. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

impărtășesc economilor cele mai de lipsă cunoscințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

A apărut la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, invățător.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit

în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș invățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școalele noastre de tot țările.

Se vinde la

„Tipografia”,
socetate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vînzare la „Tipografia”, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) f. 1.50.

„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Balade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 f. 1.25.

La comande, care sunt să se adresa „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

„Concordia”, societate comercială pe acțiuni, Sibiu

pune în vînzare [31.4-12]

un vin excelent

garantat curat, cu prețul de 40 cr. litrul!!

Se potrivesc admirabil cu ape minerale.

Cele mai excelente și recunoscute ca cele mai bune

Mașine de cosit

pentru iarba, trifoiu și holde,

Tăvăluguri cilindrice și lucioi, de otel,

Pluguri cu 1, 2, 3 ori cu 4 feruri,

Grape diagonale și pentru livezi și muschiu,

Mașine de semănăt „Agricola”.

Prese pentru ensilarea (îndesarea) nutrețului verde (patent Blunt).

Aparate-Dörr (patente)

pentru poame și legume,

Teascuri pentru toate scopurile, cum și pentru vin și poame,

Prese pentru tescuire de poame și struguri,

Mașine pentru rătezarea vițelor,

Stropitoare automate patent „Syphonia”

pentru plante și vițe de vie

fabrichează și liferează **în cele mai noi construcții**

Fabricile ces. și reg., singure priv pentru mașine economice, turnătorie de fer și atelier de barosu

H. MAYFARTH & COMP.,

în Viena, II/1, Taborstrasse.

Fundată în 1872. Premiată cu peste 400 medalii de aur, argint și de bronz **750 lucrători**
la toate cele mai mari expoziții.

Cataloge de deslușire și numeroase scrisori de recunoștință gratis. — Representanți și mai departe vânzători sunt doriti.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoească a fi cu atenție în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru ca privindu-le numai pe din afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresori — e panțate din otel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu platire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,

strada Poplăclii-mare Nr. 8.

